

BOZKURT

Temmuz 2004

7. SAYI

TÜRKÇÜ GENÇLİK DERGİSİ

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR!

28 Temmuz 2004
Çarşamba günü sabahı
efsane yarbayı
"Kahraman Korkut"
uranları ile karşılamak
üzere Ayaş Cezaevi
önünde buluşuyoruz.

Uyurgezerleri uyandırıp
yeniden kuvai milliye
ruhu ile istiklali tam'ı
sağlamak için bundan
daha güzel bir fırsat
olabilir mi ?

Ankara'ya 55 kilometre mesafede
olan Ayaş'a kendi aracınızla
gidebileceğiniz gibi, Ankara Ayaş
arası çalışan Belediye
otobüsleri ile de yolculuk
yapabilirsiniz.

Ayaş'a ulaşmak için Ankara- İstanbul
karayolundan Sincan yol ayrımına
sapınız. Sincan, Yenikent geçildikten
sonra en büyük yerleşim merkezi
Ayaş'tır.

www.turan.tc

Adalar Denizinden Altayların daha
ötesine kadar bütün Türk gençliğine....

Yer bulmasın gönlünde ne ihtiras, ne haset.
Sen bütün varlığına yurdumuzun malısın.
Sen bir insan değilsin; ne kemiksin, ne de et;
Tunçtan bir heykel gibi ebedi kalmalısın.

Izdırap çek, inleme... Ses çıkarmadan aşın.
Bir damlacık aksa da, bir aczdır göz yaşın;
Yarı yolda ölse de en yürekten yoldaşın
Tek başına dileğe doğru at salmalısın.

Ezilmekten çekinme... Gerilmekten sakın!
İradenle olmalı bütün uzaklar yakın,
Dolu dizgin yaparken ülkeye doğru akın
Ateşe atılmalı, denize dalmalısın.

Ölümlerden sakınma, meyas olmaktan utan!
Bir kere düşün nedir seni dünyada tutan?
Mefkuresinden başka her varlığı unutan
Kahramanlar gibi sen, ebedi kalmalısın...

Sen ne elde ve dilde gezen billur bir sağrak,
Ne de sıska bir göğüse takılan bir çiçeksin;
Senin de bu dünyada nasibin var: Savaşmak!..
Kayalarla güreşip dağlarda öleceksin.

Yoldaşlık ederekten gökte güneşle, ayla
Aşarsın tepe, ırmak; yürürsün ova, yayla...
Hayata ne biçimde geldinse bir borayla
Daha sert bir kasırğa içinde biteceksin.

Kızıl Elma uğrunda kılıç çekince kından
Bahtiyarlık denen şey artık geçmez yakından;
Mesut olup gülmeyi sök, çıkar hatırından.
Belki öldükten sonra bir parça güleceksin.

Yüz paralık kurşunla gider "Hayat" dediğin;
"Tanrı Yolu" uzaktır; erken kalk, sıkı giyin.
Yazık, bütün ömrünce o kadar özlediğin
Güzel Kızıl Elma'na varmadan öleceksin.

Belki bir gün çöllerde kaybedersin eşini,
Belki bir gün ağlarsın kaçtı diye karına.
Işıksız kulübende boranın esişini
Dinleyerek çıkarsın bir ümitsiz yarına.

Gün olur ki mertliğin uğrar kahpe bir hınca;

Hayatın kamçısıyla sızar derinden kanlar,
Senin büyük derdinden başkaları ne anlar?
Vicdanını Paris'e, Moskova'ya satanlar,
Küfür diye bakarlar senin dualarına.

Hey arkadaş! Bu yolda ben de coşkun bir selim,
Beraberiz seninle, işte elinde elim.
Seninle bu hayatın gel beraber gülelim
Ölümüne, gamına, tipisine, karına...

Atandan kalmış olan kılıcı iyi bile,
Onu bütün gücünle vuracaksın çağında.
Savaş...Bunun tadını ey Türk sen bulamazsın,
Ne sevgili yanında, ne baba ocağında.

Savaşmaktan kaçınır, kim varsa alnı kara;
Kan dökmeyi bilenler hükmeder topraklara...
Kazanmanın sırrını bilmiyorsan git, ara
"Çanakkale" ufkunda, "Sakarya" toprağında.

Siyasette muhabbet... Hepsi yalan palavra...
Doğru sözü "Kül Tegin" kitabesinde ara...
Lenin'den bahsederse karşında bir maskara
Bir tebessüm belirsin sadece dudağında.

Yatağında ölmeyi hatırından sök, çıkar!
Döşegün kara toprak, yorganındır belki kar...
Sen gurbette kalırsan, ben ölürsem ne çıkar?
Ruhlarımız buluşur elbet Tanrıdağı'nda...

Mukadderat isterse seni yoldan çevirsin,
Sen hele bu yollarda yıpranarak aşın da,
Varsın bütün ömrünce bir an nasip olmasın
Yorgunluğunu gidermek serin bir su başında.

Bir gülüşten ne çıkar, ne çıkar ağlamaktan?
Kullar kancıklık eder, bela bulursun Hak'tan.
Gün olur ki bir yudum su ararsın bataktan,
Gün olur ki bir tutam tuz bulunmaz aşında.

Bir çığ gibi yürürsün bir lahza durmaksızın,
Bir ilahi kaynaktan geliyor çünkü hızın.
Duygular ölmüştür... Tapınılan bir kızın
Bir füsün bulamazsın gözlerinde, kaşında.

Iztırabı kanına kat da göz kırpmadan iç!

BOZKURT

Namert bir el arkandan seni vurur kadınca; Bir gün sabrın tükenir... Silahını kapınca Haykırarak çıkarsın yurdunun dağlarına...	Varsın gülsün ardından, ne çıkar, bir iki piç... Bu varlık dünyasında yalnız senin hiç mi hiç Bir şeyin olmayacak... Hatta mezar taşın da...
---	--

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi
Temmuz 2004

Sahibi

Ozan RUHSATİOĞLU
ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN
oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ
İlhan KURTKAN
Ahmet ÇAKMAK
Adil ERYILMAZ
MURAT TÜRKMENATA

Mali İşler Sorumlusu

H. Ağahan AKIN

Tanıtım Sorumlusu

Adil ERYILMAZ

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayınlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi: EFSANE
YARBAY KORKUT EKEN

4 N GELMEMİŞ TEK DÜŞÜNCE

4 DİŞARIDAN GELMEMİŞ

TEK DÜŞÜNCE

H.Nihal ATSIZ

6 BİZCE DEVLET

İsa Akif YÜMNÜ

8 BU VATAN KİMİN?

Ozan RUHSATİOĞLU

**11 TÜRKÇÜLÜK
DÜŞMANLARINI
TANIYALIM**

Oğuz KARAHAN

**16 “MEMLEKETE HOŞ
GELDİN”, KORKUT EKEN!**

Hüseyin MÜMTAZ

**18 BUŞT'UN
NATO'SUNUN DİNDARLARI**

Ahmet ÇAKMAK

19 KORKUT EKEN

Yakan CUMALIOĞLU

23 EY TÜRK UYAN!

Mete KARLIDAĞ

24 SİZ NEŞİNİZ, SİZ

KİMSİNİZ?

Adil ERYILMAZ

**25 TÜRKÇÜLÜK
BAHSİNDE GAFLET**

Nejdet SANÇAR

**26 IRAK'TA NELER
OLUYOR**

Murat TÜRKMENATA

**27 SÜLEYMAN'IN
BAHÇESİNDE NELER
OLUYOR?**

Murat TÜRKMENATA

**29 KIBRIS BARIŞ
HAREKATININ 30. YILI**

Önder TURANCIOL

**31 TÜRKİYE TÜRKLERİN
Mİ?**

Ferhat UÇKUNOĞLU

33 KİTAP TANITIMI**34 BİLGİSAYAR
DÜNYASI**

Gürhan ÖZEN

35 TÜRK YİĞİTLERİ

www.turkyigitleri.com

■ H.NİHAL ATSIZ

Türkçülük düşüncesi, bu fikrin düşmanları veya her şeyle alay etmek alışkanlığında olan prensipsizler tarafından saldırıya uğrarken, yapılan sataşmaların başlıcaları şunlar olmuştur:

1-Bunlardan biri “Türkçülük” kelimesine olan itirazdır. İtirazcılar şöyle demektedirler: “Türkçülük de ne demek oluyor? Bunlar Türk mü satıyorlar? Sütçü, süt alan demek olduğu gibi bunun manası da Türk satan demektir. Böyle saçma bir düşünce olur mu?” Bu itirazın hiçbir ciddi tarafı olmadığı meydandadır. Çünkü kelimelerin sonuna gelen “ci, cı, cü, cu, çi, çı, çü, çu” ekleri, yalnız o nesnenin satıcılığını göstermez; türlü türlü manalara da gelir. En yaygın ve geniş anlamı ise sevgi, taraftarlık, mensupluk belirtmesidir. Nitekim “cumhuriyetçi” ve “kıralcı” kelimeleri cumhuriyeti ve kıralı satan değil, tamamen aksine seven, taraftarlık eden demektir. Bunun gibi “Türkçü” kelimesi de “Türkü seven”, “Türke taraftar olan” anlamına gelir.

2-İkinci ve pek olumsuz bir itiraz, Türkçülüğün, memleketteki başka unsurları gücendireceği fikridir. Bunun da hiçbir tutar yeri olmadığı ortadadır. Dünyanın hiçbir yerinde, yüzde on gücenecek diye yüzde doksanın kendi düşüncelerini ve çıkarlarını açıkça ileri sürmekten alıkoymak istemesi görülüşü değildir. Bundan başka bir memleket, yalnız bir milletindin ve o milletin istek ve çıkarlarına göre idare olunur. Azınlıklar o ülkede, ancak, asıl sahiplerin milli haklarına baygı göstermek şartıyla adalet içinde yaşamak hakkına maliktirler ve hiçbir suretle, kendi özel ve milli şartlarını, çıkarlarını ileri süremezler. Hele memleketin asıl sahiplerinin hak ve çıkarları aleyhinde hiçbir dilekte bulunamazlar. Bu takdirde vatana ihanet etmiş olurlar. Türkiye’de, yüzde on gücenecek diye yüzde doksanı Türkçülük yapmakta alıkoymaya çalışmak, adeta, yüzde onun manevi diktatörlüğünü kurmak demektir. Böyle bir düşüncenin ahlakla ve kanunla ilgisi yoktur. Hiçbir türlü mantıkta da makbul bir prensip değildir.

3-Üçüncü ve makul gibi gözüken bir itiraz; Türkçülüğün, bütün dünya Türklerini ülkü

edinmesi bakımından hayli, boş, hatta maceracı ve tehlikeli olması düşüncesidir. Bu da yanlıştır.

“Hayali” demek, asla gerçekleşmeyecek ve gerçekleşmemiş demekse, Türkçülük hayali değildir.

Türkçülük, Türklüğün geçmişteki haklarının mirasını istemek bakımından haklı, meşru ve tarihi bir davadır.

Türkçülüğün istekleri, geçmişte birkaç kere gerçek olduğu için, “hayal olmamak” gibi bir dayanağı var demektir.

Büyük milli ülkülerin hiçbirisi, gerçekleşmesi kolay işlerden değildir. Fakat hepsi birer birer gerçek olmaktadır. Hindistan ve Endonezya kaç yüzyıl sonra milli dileklerine kavuştular? Otuz yıl önce yalnız birkaç aydının kafasındaki hayal olan Endonezya bağımsızlığı nasıl gerçekleşti? Sekiz yüzyıllık bir tutsaklıktan, hatta dilini kaybettikten sonra, İrlandalılar, nasıl kurtulup, kitaplarda kalan milli dillerini diriltmeye koyuldular? Ya hele, dilleriyle anavatanlarını da kaybedip dünyanın her tarafına dağılan Yahudiler, 2000 yıl sonra Filistin’de milli devletlerini kurup milli dillerini milli yazıları ile yazmaya başlamadılar mı? Bütün bunların yanında Türkçülük ülküsü ne kadar yumuşaktır?

Türkçülüğün, maceracı olduğu hakkındaki iddia da hiçbir tarihi olaya dayanmamaktadır. Türkçülük, şimdiye kadar iş başına gelmiş değildir ki, maceracı olduğu denenmiş olsun. Sınırdışı ırkdaşlarını düşünmek, onların bizimle birleşmesini veya hiç olmazsa bağımsız olmasını istemek ise hiçbir zaman maceracılık değildir. Dünyanın bütün milletleri, hatta pek yeni devlet kuranları bile ilki iş olarak sınırdışı ırkdaşlarımızı düşünmek ve hele insan hakları beyannamesinden sonra, onların da insan haklarından faydalanması için teşebbüslere girişmekle yükümlüyüz. Soydaşlarımızı, sistemli bir şekilde yok edenlere savaşa hazırlanmak maceracılık değildir. Milletimizin ve insanlığın en kutlu hakları uğrunda Kore savaşına katılmak nasıl maceracılık değilse; Türklüğün, insanlığın, medeniyetin, mukaddesatın düşmanı olan Moskoflarla

hesaplaşmayı düşünmek de öylece maceracılık değildir.

Milletimizin ve insanlığın en kutlu hakları uğrunda Kore savaşına katılmak nasıl maceracılık değilse; Türklüğün, insanlığın, medeniyetin, mukaddesatın düşmanı olan Moskoflarla hesaplaşmayı düşünmek de öylece maceracılık değildir. Kore’de nasıl Türkiye savunulduysa, kendi sınırlarımızda da Türkiye, Türklük ve bütün insanlık korunacaktır.

4-Solcular tarafından yapılan bir itiraz da, Türkçülüğün dışardan gelme bir fikir olduğudur. Güya bunu Almanlar icad ederek Türkiye’ye sokmuşlar” Türkçülüğün ırkçılık ilkesi de, Hitler Almanyasının ırkçılığından alınma imiş!

Yalnız Yahudilere karşı güdülen Alman ırkçılığı ile, her millete karşı bir korunma ilkesi olarak ileri sürülen Türk ırkçılığı arasında bir bağlantı bulunmadığı ve Türk ırkçılığının Alman ırkçılığından çok eski olduğu belgelerle meydandadır. Bir milli ülkünün, yabancı bir millet tarafından Türklere aşılandığı yolundaki bu itiraz, üzerinde durmaya değmeyecek kadar çürüktür. Gerçekte ise, bugün, Türkiye’de fikir akımları arasında yerli ve mili olan tek fikir Türkçülüktür. Faydalı veya zararlı olsun, ötekilerin hepsi dışardan gelmiştir: Komünizm, bize, Rusya’dan aktarılmış ve bir vatan ihaneti halini almıştır. Milletlerarası Yahudi aleti olan Masonluk, Balkanlar yolu ile Türkiye’ye girmiştir. Bugün itibarda olan demokrasinin vatani İngiltere, sonra Fransa’dır. Epey taraftarı bulunan iktisadi liberalizm ve devletçilik de yabancı köklüdür. Bir zamanlar gazetelerde ve Meclis içinde taraftarları görülen Faşizm, İtalya ve Almanya’da doğmuştur. Hatta bugün Türklerce benimsenip milli bir hale gelmiş bulunan müslümanlık bile aslında Türk köklü değildir. Türk köklü tek fikir, tek ülkü yalnız Türkçülüktür. Bu bakımdan da milli şuurumuzun gelişmesi nisbetinde büyüyecek, güçlenecek ve atılışlar yapacaktır.

ORKUN 13 EKİM 1950

ZİNDAN

Burda güneş açmıyor,
Ümit kuşu uçmuyor,
Yol yok, kervan geçmüyor,
Dakikalar geçmiyor...

Bir kadının melali,
Bir yavrunun hayali,
Bir evin öksüz hali
Gözlerimden kaçmıyor...

Döndüm vuslat yolundan,
Yandım firkat çölünden,
Tanrı rahmet selinden
Bir damlacık saçmıyor...

Karardı gündüzlerim,
Kış oluyor yazlarım,
Dumanlanan gözlerim
Uzak yakın seçmiyor..

Bir gönülüm: muratsız,
Bir kartalım: kanatsız,
Kendinden geçse Atsız
Dakikalar geçmiyor...

[BOZKURT dergisinin yazarları tarafından komutanımız Efsane Yarbay KORKUT EKEN’e ithaf edilmiş olup 1944 yılı Temmuz ayının ızdırap dolu günlerinde yazılmıştır.]

BİZCE DEVLET

■ İSA AKİF YÜMNÜ

Devlet; uzun vadeli-geniş ölçekli “siyasi” ve kısa vadeli-dar ölçekli “politik” tanımların anlam ve ifade içeriğine tamamen girmeyen, toplum içerisinde gelişen her türlü kurumdan daha ayrıcalıklı ve önemli, kuralları stratejik konularda köşeli, toplumsal konularda kırçilli olması gereken en üst düzeydeki psiko-siyasal güçtür. Ancak devlet, dilbilimsel (filologic) ve bilgibilimsel (epistemologic) tanımlarının dışında farklı açılımlara sahip olmadığı müddetçe ne gerçek sosyal adaletin sağlanması ne de toplumun farklı kesimleri arasındaki farklılıkların çatışmalara yol açmayacak şekilde çözüme kavuşturulması mümkün değildir. Bunun için devletin bir görünen bir de görünmeyen yüzü olmak zorundadır.

İnsanların, örgütlerin, kalabalıkların, ulusların fikirlere ve olaylara bakış açıları herhangi bir psikometrik ölçüm ile tekdüzelenemez. İnsan ve temeli insan olan yapılanmalar benzer olaylara farklı zamanlarda farklı tepki verebilir ya da vermeyebilir. 1996 yılında kutlanan(!) işçi bayramında ininden ya da kafesinden çıkarak kendini medeniyetin alanlarına bırakan ayak takımının söylemleri ile birkaç ay önce işçi bayramını kutlayan sol fikirli sivil toplumun ve örgütlerinin söylemleri arasında ciddi bir fark yoktur. Fakat yakın geçmişimize bakacak olursak aynı siyasi çizginin 8 yıllık bir fotoğrafında poz veren bu grupların eylemleri arasında ak ve kara kadar fark vardır. Hafızalarımızı tazelersek olaylı Kadıköy kutlamalarının(!) ardından devlet görünen ve görünmeyen yüzü ile yasadışı sol örgütlere hayal bile edemeyecekleri darbeler indirmeye başladı. Onlarca hücre evi basıldı. Türk bayrağı ve neşrettikleri yasa dışı yayınların arasında kimileyin pişmanlık içinde başını öne eğmiş, kimileyin meydan okurcasına zafer işareti yapan örgüt üyelerini hatırlarsınız. Kim bilir kimlerin zihnini ve sağlıklı karar alma yetisini felç edecek propagandist 20-30 yasa dışı kitap, kim bilir kimlerin yumuşak etinden içeri girerek ya can alacak ya da sakat bırakacak, farklı ölçülerde birkaç yüz mermi ve birkaç tabanca.... Başta “parti-cephe” olmak üzere TİKKO, MLKP, DEV-SOL gibi örgütler birer birer çökertildi. Devlet bu işi yaparken sırt sıvazlayan elinin içini değil, göz şişiren elinin tersini kullanıyordu. Sosyal adaletin, kamu haklarının korunması için, bozguncuların ve masumların yargı önünde neredeyse biri diğerine yakın haklara sahip olması

büyük bir demokrasi yalanıdır. Hükümetler bu tuzağa düşse bile “bahsettiğimiz anlamda devletler” bu tuzağa düşmez. Bu bağlamda kavramsal olarak sıklıkla karıştırılan iki kavram devlet ve hükümet kavramlarıdır. Unutulmaması gerekir ki hükümet dediğimiz seçimle iş başına gelmiş, soyut ve somut anlamları ile devletle eş güdümlü olarak çalışması gereken, devletin ilerlemelerinden kendine seçim malzemesi, gerilemelerinden ise enkaz edebiyatı malzemesi çıkaragelmiş, sosyal-siyasal bir örgüttür. Hükümetlerin kendini devletin üzerinde gördüğü durumlarda ise devlet, “durumdan vazife çıkaragelmiş” sosyal-siyasal bir örgüt tanımıyla karşımıza çıkmıştır.

Ayrılıkçı ve bölücü grupların en büyük özelliği şartlar uygun olduğunda ya da isteklerine ulaşmaya başladıklarında, eylemlerinin ve isteklerinin zarar verme çitasını yukarıya taşımalarıdır. Amaca ulaşmak için var olan kurallarla taban tabana zıt bir şekilde kendi kurallarını koyan uç fikirlerle şu veya bu nedenden dolayı uzlaşmaya çalışmak, bu grupların suyuna gitmek, bu grupların her olta attıklarında yüklü miktarda balık çektikleri sulara daha sık olta atmaları demektir. Bu savımıza güncel dünya siyasetinde en taze örnek tahmin edersiniz ki bizim ülkemiz. Kürtçe eğitim ve kürtçe yayın kanunlaştıktan sonra, kara Avrupa’sından ve Atlantik ötesinden birileri bastı vaveylâyı... “Efendi yasayı çıkardınız da e hani bu yasanın uygulaması”. “Baş üstüne başefendi” diyerek sadakat tazeledi **hükümet**. Gerçi daha önceden hükümetin, **ata binmeden sorunlu** başvekili Türk’üz yerine Türkiyeliyiz desek kulağa daha hoş geliyor” anlamında cümleler kurmaya başlamıştı. Başvekil kendini 72,5 milletin padişahı sanıyor ya kazın ayağı öyle değil aslında. Bu arada hızlı bir oldu bittiyle bir operasyonda DGM’ler üzerinde yapıldı. Bayram etti ayrılıkçı kürtler, öyle ya artık başlarını belaya soktuklarında karşılarında mahkeme duvarı gibi yüzleri ve milli fikirleri ile aşılmaz kaleleri andıran DGM yargıçlarını bulmayacaklar. Vatan hainliği ve terör örgütü PKK üyesi olmaktan hapse tıkanan 4 eski DEP milletvekili ise “sakın bir daha vatana ihanet etmeyin bu da size ders olsun hııı” denilmek kaydıyla dışarı çıkarıldı. Dışarı çıkarılır çıkarılmaz ise mevzua kaldıkları yerden devam etmeye başladılar. Hükümet ve devlet arasındaki kavramsal farklılığı

en iyi bilenlerden biri de sanırım Tuncer Bakırhan... Adam kalkıp pervasızca hükümete ve kongra-gel'e aynı mesafedeyiz diyor. Dikkatimizi çeken bazı noktaları belirtmek istiyoruz. Öncelikle AKP milletvekilleri içerisinde 10 kişi, 4 eski DEP vekili kastedilerek içerisinde sıklıkla "bu bölücüler, bu vatan hainleri" ifadeleri geçen olcukça sert bir bildiri yayınladılar. AKP grup başkan vekili Salih Kapusuz ise, "Bildirinin ne gereği var zaten genel başkanımız gereken cevabı verdi" demiştir. Gereken cevap ise asla Recep Erdoğan'ın verdiği cevap değildi. Bu gibi durumlarda gereken cevap ise sadece "Gereği yapılacak" demektir. Bundan sonra, eminim ki bir ya da birkaç cumhuriyet başsavcısı Anayasa Mahkemesi'ne partinin kapatılması için dava açacaktır. Müteakip süreçte ise, partinin kapatılması için yeterli sebepler haliyle bulunacaktır ve Bakırhan'ın hepimizi üzeri kapalı tehdit eden açıklamaları gereken şekilde değerlendirilecektir. Ancak DEHAP'ın kendisini PKK-Kongra-Gel'le eşit mesafede hissettiği hükümet, DEHAP'ın kapatılmaması için bağımsız yargıya tüm gücüyle yüklenecektir. Çünkü AB tam üyeliği sürecinde bu kadar yol almışken kürt topluluğu üzerinde etkin bir siyasi partinin kapatılması, eminiz ki Avrupalı dostlarımızı hayâl kırıklığına uğratacaktır. DGM'lerden sonra Anayasa Mahkemesi ile de ilgili bir yasal düzenleme gelirse hiç şaşırmayın. Hükümet eğer başarılı olur da Anayasa Mahkemesi üzerinde DEHAP'ın kapatılmaması için bir baskı oluşturabilirse, bundan sonra sıra PKK-Kongra-Gel'in hükümetçe tanınan bir siyasi kanadının oluşturulmasına gelecektir. Tahmin ediyorum ki DEHAP kendini lağvedecek, ayrılıkçı kürtler arasında Apo'nun emanetçisi rolüne en fazla yakıştırılan Leyla Zana, DEHAP'ın da katılımıyla büyüyen bu siyasi örgütün başına geçecektir. Sonrası malûm, referandum!

Peki bizim umduğumuz anlamdaki devletin, belki de en etkin dişlisi olan, millet ve milliyetperver TSK ne yapıyor? Ne yapsın o da tugaylarını lağvediyor. Kırklareli'ndeki tugayın lağvedilme sebebi ise evlere şenlik "Yunanistan'a jest"... Bazı askeri kaynaklara göre "Söz konusu plân hem iç güvenlikteki hem de Türkiye'yi çevreleyen tehditlerdeki azalmaya paralel olarak önümüzdeki yıllarda da devam edecek"... 28 Mayıs'ta TSK tehditler azalıyor diyerek, Kırklareli'ndeki 33'üncü Zırhlı Tugay'ı,

Kars/Kağızman'daki 7'nci Mekanize Tugay'ı, Van/Erciş'teki 10'uncu Piyade Tugay'ını ve Çankırı'daki 9'uncu Zırhlı Tugay'ı lağvediyor ve bir gün sonra da PKK-Kongra-Gel'den gelen açıklama dikkatimizi çekiyor, "Stratejik hedeflere saldırılarımız başlamıştır." Ne diyorduk çok uzlaşmacı ya da barışçıl olmak başımıza mutlaka dertler açar. Sizin 4 tugay dediğiniz büyük eşit 20 bin askerdir ve bu yirmi bin askerin 10 bin'i olası terör bölgesinde. Bana kalırsa çok büyük yanlışlar yapılıyor. Tehditler azalmıyor, tehditlerin kendini artık amiyane bir tabirle "kabak gibi su yüzüne çıkardığı" günlerdeyiz. Lütfen görünüz! Unutulmaması gereken nokta şudur ki, AB normlarında değerlendirilen siyasi anlayış farklılıklar üzerinden siyaset yapmaktır. Dünyanın adalet ve demokrasi havariliğine soyunmuş Amerikan ve Avrupalı oluşumlar, baskın yapı içerisinde erimek istemeyen, kendisini her açıdan farklı hisseden etnik grupları, söz konusu coğrafyadaki en ufak çıkarları doğrultusunda pervasızca kullanmaktadırlar. Kimse bu bizim özgün çağdaşlaşma sorunumuz mavralarıyla kafa karıştırmasin. Dünya ile entegrasyon ya da diyalog eski muhafazakârların ruhban okulu açılsın, Ayasofya kilise olsun demeleri ise, tüküreyim ben öyle bütünleşmenin ya da diyalogun içine. Biz batılılaşma yanlısı değiliz, biz özleşme yanlısıyız. Çünkü Gazi Mustafa Kemâl Paşa bize "sen maymun değilsin, ne batılılaş, ne Amerikanlaş olsa olsa özleş" diye emir verdi. Biz bu emre uyuyoruz. Ulusal güvenliğimizin ve milli devlet yapımızın masaya yatırıldığı durumlardaki her türlü fikri esnekliği bu emirden olarak şiddetle reddediyoruz. Türkiye'de bahsedilen anlamda gerçek bir devletin halâ nefes aldığını umuyoruz. Ey devlet! Eğer yaşıyorsan al sana senaryo yukarda yazıyor. Sanki sen bunları bilmiyor musun? Biliyorsan ne duruyorsun? Ey devlet! Yok eğer öldüysen rahat uyu. Türklüğün bekası için yeri gelir biz de devlet oluruz.

Yıkılsın Düzen, Yaşasın Devlet!

BU VATAN KİMİN?

■ OZAN RUHSATIOĞLU

ozan@turan.tc

Son zamanlarda Türkiye filminde baş rol oyuncularını ile üçüncü sınıf figüranlar hatta "kötü adamlar" birbirine karıştırılmaya başlandı. Kötü adamların vatan kurtulduktan sonra serçe parmak gibi "hani bana hani bana " demesini anlıyoruz da bu söylemlerin hala "Türk Milliyetçisiyim" diyen şahısların ağzından çıkması bizi oldukça rahatsız ediyor. Bir dönem devlet resmi politika olarak "bu devleti kürdüyle Türkiyeyle beraber kurduk" söylemini oldukça kullandı . Amaç "dezenformasyon" ile terör örgütlerinin insan kaynağını kurutmak idi.

Öyle ki bir çok milliyetçi yazar seferber olup "kürtlerin Türklüğü" masalını yutturmak için kitaplar yazdı, broşürler bastırdı hatta Elegeş yazıtları dahi bu işe alet edilerek kürtlerin Türk olduğu iddia edilmiştir.Türk Yazısı ile yazılmış Elegeş yazıtının 8. satırındaki K(ÖÜ)RTLKN (Orkun abacasında Ö ve Ü sesleri aynı harfle ifade edilir) harflerinden oluşan üç sözcük gösterilmiştir. "KÜRT eL KaN" yani "Kürt Eli Hanı" şeklinde okunarak ileri sürülen bu görüş yanlıştır. Doğru okunuş "KÖRTÜL KaN" yani "Kuvvetli (kudretli, şiddetli) Han" anlamında olduğu aşıkardır.Kuvvetli , şiddetli manasındaki körtül sözü eski Türkçe sözlüklerde geçmektedir. (bknz. Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi, Şubat 98 112. sayı, sf 231)

Hatta bununla da kalınmamış yukarıdaki yalanın üstüne "bu vatani kürtlerle Türkler beraber kurmuştur, Çanakkale savaşını birlikte verdik " gibi komediler eklenmiştir.İşin garibi bu söylemin sahipleri bu tezlerinin terör örgütü başı öcalan ile örtüştüğünün farkında dahi değildir , farkında olmadan terörist ile ağız birliği yapmaktadırlar. Aynı tezi savunan öcalan ve avanesi de bu söylemden yola çıkarak Türk Cumhuriyetinde hak iddia etmektedirler. Dileyenler "SERXWEBÜN" adlı paçavranın Mayıs 2000 sayısındaki "PKK Genel Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor , Tarihi Kürtler ve Türkler birlikte yaptılar" başlıklı yazıyı okuyabilirler.

Aynı söylemlere Türkiye Cumhuriyetini "küçük burjuva diktatörlüğü, faşist devlet" olarak nitelendiren bölücü, Marksist fraksiyonlarda da rastlamanız mümkündür. Yazımızdaki iddialarımızı kaynaklara dayandırmak genel bir

alışkanlıktır dileyen www.vatan-online.com adresinden yayın yapan haşeratta bu söylemlere sahip onlarca yazı bulabilir.

Ancak bu uygulama Türk gençlerini uyutmaktan başka bir vazife göremedi ve tam anlamıyla başarısız oldu. Artık gerçekleri söylemenin vakti gelmiştir.

Türk devletine karşı olan isyanları hafızaları öyle 20 seneden öncesine gitmeyenlerin sandığı gibi öcalan çapulcusunun kurduğu örgüt ile sınırlı değildir. Bağımsız bir Kürt devleti kurmak amacıyla 1806'dan Cumhuriyete kadar 13 isyan, 1924'ten 1938'e kadar 25 bölücü isyan çıkarılmıştır. Bu isyanları Kürt Teali Cemiyeti, Hoybun Cemiyeti ve Kürt Bağımsızlık Komitesi organize etmiştir.

Biz Kurtuluş savaşını verirken ayağımıza dolanan süprüntülerin başlıca isyanlarından hatırlatma babında bahsedelim.Yorum okuyucularımıza ait olacaktır.

ANZAVUR İSYANI

Kurtuluş Savaşı'nın başladığı günlerde Osmanlı Padişahının ve İngilizler'in kışkırtmaları ve teşviki ile Milli kuvvetleri yok etmek için hilafet ordusu adı ile kurulan Kuvva-i İnzibatiye tarafından çıkarılan ayaklanmalardır. (Birincisi:1 Ekim 1919-25 Kasım 1919,ikincisi:16 Şubat 1920-16 Nisan 1920) Anzavur halkın huzursuzluğundan faydalanarak **Çerkes köylerinde** Milli teşkilatı kötüleyici konuşmalar yapmaya başladı. Bu kışkırtma üzerine **Pomaklardan Gavur İmam** ve Şah İsmail etrafına topladıkları kuvvetlerle Anzavur'un yanın gelmişlerdir.

16 Nisan 1920'de Anzavur kuvvetleri 14.Kolordu tarafından Susurluk'un güneyindeki Yahya köyünde sıkıştırılmış ve yapılan çarpışmada bozguna uğratılmıştır.

ALİ BATI İSYANI

Kurtuluş Savaşını başladığı günlerde düzensizlik ve karışıklıklardan faydalanarak çıkarılan

isyandır.(11 Mayıs-18 Ağustos 1919) Ali Batı, Midyatın güneyinde hayatlarını sürdüren bir aşiretin başına geçtikten sonra İngilizlerden de yardım alarak isyan etmiştir. Onun asıl gayesi burada bir **kürdistan** devleti kurmak olduğu için, silahlı adamları ile Nusaybin'e girmiştir. İsyân haberini alan Mardin 5. Tümen Kumandanlığı, 3. Tabur Kumandanı Yüzbaşı Yusuf Ziya'yı Nusaybin'e göndermiştir. Yusuf Ziya'nın müfrezesi Karakurt köyü yakınlarında Ali Batı'nın askerleri ile savaşa tutuşmuş ve kaçan Ali Batı'yı saklandığı Medah denilen yerde kısırtarak iki saat süren çarpışma sonunda ölü olarak ele geçirmiştir.

BOLU VE DÜZCE İSYANLARI

Kurtuluş savaşı sırasında gerek İstanbul Hükümeti'nin ve gerekse İngiliz'lerin kışkırtması ile milli kuvvetlere karşı girişilen ayaklanmalardır.(13 Nisan1920-31 Mayıs 1920) İstanbul hükümeti tarafından desteklenen Kuva-i İnzibatiye Kuvvetleri Düzce'de ayaklanma çıkarmışlardır. Asiler ilçenin dışında bulunan Müfreze Karargahını basarak, Müfreze Kumandanını esir almışlardır. Asilerin elebaşları arasında **Berzak Sefer, Çerkez Koçi Bey, Maan Ali** gibi kimseler bulunmaktadır.

Binbaşı Şemsettin ve Kaymakam Arif Beyler kumandasında milli kuvvetler kısa zamanda çeşitli yerlerde yapılan çarpışmalar sonunda Bolu, Beyazarı, Nallıhan, Çarşamba, Mudurnu, Düzce, Hendek ve Gerede kasabaları asilerden temizlenmiştir,

CEMİL ÇETO İSYANI

Kurtuluş Savaşı sırasında Fransız ve İngilizlerden yardım alarak Bahtiyar Aşireti Reisi tarafından çıkarılan ayaklanmadır.(7 Haziran 1920) Bahtiyar Aşireti Reisi olan Cemil Çeto, **Kürt Teali Cemiyeti** prensiplerine uygun olarak İngilizlerden yardım almış ve **Doğu'da bir Kürdistan Devleti kurmak için ayaklanmış**tır. Milli kuvvetler Cemil Çeto kuvvetlerinin kısa zamanda dağıtmış ve kendisi ile oğlu birlikte yakalanarak idam edilmiştir.

ÇERKEZ ETHEM AYAKLANMASI

Çerkez Ethem T.B.M.M. Reisliğine Meclisi'de aşağılayan ve Mustafa Kemal'in Bilecik'ten dönerken Ankara'ya götürdüğü İstanbul Hükümetinin temsilcilerinin hemen serbest bırakılmasını isteyen bir telgraf çekti. Bunun üzerine Meclis'de Kuvayı Seyyareye karşı çıktı. Batı Cephesi komutanlığı Ethem ve Tevfik Beylerin vatana ihanet suçu işlediklerini öne sürerek teslim olmalarını istedi. Fakat mebus Reşit Bey'in de kendilerine katılmasıyla üç kardeş Uşak'ta Yunanlılarla görüştüler. Düzenli ordu İsmet Bey ve Refet Bey' in (Bele) komutasında 1921 yılı ocak ayında Kuvayı Seyyare'nin tuttuğu Gediz-Kütahya üstüne yürüdü. Çerkez Ethem'in yanındaki kuvvet iyice küçülmüştü.1.Süvari Grubu komutanı binbaşı Derviş Bey takip ediyordu. Derviş Bey Ethem'in arkadaşı olduğu için Yunanlılara sığınmadan önce silahlarını bırakmasını sağladı.

KOÇGİRİ İSYANI

Erzincan ve çevresinde 1920 sonlarında eşkıyalık olayları alıp yürümüştü. Bu durumu önlemek üzere Zara'dan İmranlı'ya gönderilen süvari alayının varlığı, eşkıyayı rahatsız ettiği için, İmranlı bucak müdürü Haydar'ın akrabaları, askeri bölgeden uzaklaştırmak amacıyla burada bir ayaklanma hazırladılar. Bir yandan da, bölgede **bağımsız bir kürt devleti kurulacağı yolunda propaganda yapıyorlardı**. Nitekim 7 aşiret reisi, 8 nisan 1921'de TBMM'ye gönderdikleri bir mektupla **bölgede bir Kürt vilayeti kurulmasını, valiliğe bir kürdün atanmasını istediler**. Ayaklanmayı bastırmakla görevlendirilen Nurettin Paşa komutasındaki Merkez Ordusu Koçhisar, Zara, Muş, Ovacık, Kemah, Kangal, Koçgiri bölgesinde geniş bir tarama harekatına girişti ve ayaklananlarla, 15 yerde çarpışmak zorunda kaldı. Mayıs sonunda doğru eşkıya grupları sindirilmiş, bunlardan bir kısmı teslim olmuş, 500 kadarı da öldürülmüştü.

MİLLİ AŞİRET İSYANI

Kurtuluş Savaşı sırasında İngilizler ve Fransızların kışkırtması üzerine **Urfa'da Milli Aşireti** tarafından çıkarılan ayaklanmadır. (8 Eylül 1920) Milli Aşiret'in reisi İsmail ile birlikte Halil, Bahur, Abdurrahman ve Mahmut adlı elebaşları, **Doğu'da bir Kürdistan Devleti kurmak düşüncesi ile ayaklanmışlardır**.

(24 Ağustos 1920) Büyük bir kuvvetle harekete geçen asiler, Viranşehir'i aldıktan sonra Karakeçili Türkmen Aşireti'ne mensup olanları öldürmüşler, fakat daha sonra yapılan çatışmada, büyük çoğunluğu ortadan kaldırılmıştır.

Bu tarihten sonra TİP, 1961 sonrası Doğu Mitingleri adı altında bölge halkını istismar etmiştir. 1969 yılında Doğu Devrimci Kültür Ocakları (DDKO) kurulmuş, bu dernek 16 Ekim 1970'de zararlı faaliyetlerden dolayı kapatılmıştır. Kapatılan bu derneğin devamı olarak 1974'de Ankara'da Devrimci Demokratik Kültür Derneği (DDKD) kurulmuştur. Bu örgütler önce halkın bazı sorunlarını istismar etmişler, daha sonra da bağımsızlık temasını işlemişlerdir. Bunlar, legal kuruluş olarak çalışmalarını yukarıdaki derneklerin dışında Devrimci Halk Kültür Derneği (DHKD), Devrimci Demokratik Gençler Derneği (DDGD) Anti-Sömürgeci Demokratik Kültür Derneği (ASK-DER) gibi derneklerle, Komal, Roja Velât, Kava, Koral, Bora ve Yöntem yayın evlerinde sürdürmüşlerdir.

Günümüze gelindiğinde alfabede adeta alfabede 29 harf var birini kapatırsanız diğerini açarız diye meydan okuyarak faaliyetlerini gerek siyasi partilerde gerekse her gün onlarcası türeyen örgütlerde sürdürmektedirler.

"Türkiyelilerin" bir başka iddiası da Çanakkale savaşları ile ilgiliydi. Bu konuda Gn.Kur.ATASE arşivinden aldığımız bölgelere göre şehit sayısını gösteren bir takım rakamları sizlerle paylaşmak isteriz. Bakalım Çanakkale geçilmez dedirten güç, her Türk'ün öğrenmesi gereken bu destan kime aitmiş.

Afyon 1773, Ankara 1926, Antalya 1201, Aydın 1806, Balıkesir 3003, Bolu 1419, Bursa 3274, Çanakkale 1876, Çankırı 1024, Çorum 1427, Denizli 2258, Mersin 1281, İstanbul 1908, İzmir 1814, Kastamonu 2577, Konya 2683, Kütahya 156, Manisa 2289, Sinop 1538, Van 36, Tunceli 30, Muş 8, Mardin 7, Kars 2, Adıyaman 12, Bitlis 63, Bingöl 8, Siirt 40, Diyarbakır 49 Biz bu konuda yorum yapmayacağız, rakamlar, fotoğraflar, tarihi gerçekler ve dil bilimi diyeceğini demiş.

Tanrı Türk'ü Korusun!

TÜRKÇÜLÜK DÜŞMANLARINI TANIYALIM

■ OĞUZ KARAHAN

oguz@turan.tc

Türk milletinin dış düşmanlarının çokluğu öteden beri bilinen bir gerçektir. Fakat milletimizin düşmanları sadece sınırlarımız dışında değildir. Bir de iç düşmanlarımız vardır. Türk milletinin, içerideki düşmanları yeterli ölçüde tanıdığı söylenemez. Onun içindir ki, iç düşman çok kere kuvvetinin üstünlüğü muhakkak bulunan dış düşmandan bile tehlikeli olmaktadır. Atsız Beğ'in mükemmel tespitini buraya eklemeliyiz, yılanın bile en tehlikelisi bulunduğu yerle aynı renkte olanıdır.

İç düşmanlarımızın büyük kısmı son imparatorluğumuzdan bugünkü devletimize kalmış olan kötü yadigarlar, bir kısmı da sonradan içimize girmiş tufeylilerdir. Bu tipteki düşmanların, Türk milletine ve Türk milletinin sinir sisteminin merkezi durumundaki Türkçülük fikrine düşman olmaları tek bir gerekçe ile açıklanabilir o da bastırılmış aşağılık duygusudur. Çağlar boyu Türk hakimiyetinde huzur içerisinde hayat sürmelerine rağmen "hakimiyet" kelimesinin kendisi bu döküntü takımını kamçılamaya yetmektedir. Bu cins düşmanlardaki ortak özellik, içten içe yayılan bir azınlık ırkçılığı güdülemesinin zihindeki farklı noktaları kışkırtmasıdır.

Zamana ve mekana, yaşa ve tecrübeye, sosyal ve iktisadi duruma göre kişi, bu güdülemenin etkisi ile Türk milletine ve Türkçülüğe karşı saldırganlaşır. Zihindeki farklı noktaların kışkırtılması ile iç düşman saldırganlaşır fakat buna rağmen bu kişilerden pek azı cephe savaşına cesaret edebilir. Şuur altlarındaki aşağılık duygusu onları tahrik ettiği kadar beynin korku hissini barındıran bölgesini de tetiklediği için içerideki düşman Türklerle göğüs göğse mücadeleye girmez. Dıştaki düşman da içteki de iyi bilir ki 1. sınıf asker olan Türkleri ne silahlı mücadelede ne de sosyal sahada yapılan göğüs

göğse savaşta yenmek öyle her aklına esenin becereceği iş değildir.

Burada makaleye ara vererek küçük bir bilgi verelim. *Çinli'nin biri evindeki kitaplığın genişliği ile övünüp dururmuş. Dinleyenlerden biri merak edip eve gidince hakikati görmüş. Çinli'nin kitaplığının ebat olarak genişliği doğruymuş ama raflarda sadece iki kitabı var, biri miskinlik diğeri kahpelik hakkında...*

M.Ö 500 yılında yazılan ve – teessüfle – adı Savaş Sanatı olan kitaptan da anlaşılacağı gibi Türkler ancak kahpelikle, namert dövüşü ile ve en mühimi içeriden vurulan darbe ile yenilgi yüzü görürler. Dış düşman bu işi daha çok satın alma ile hallederken, iç düşman içeride olmanın avantajı ile darbeyi içerden vurmaya dener.

Makalemizin ikinci paragrafı şu kelimelerle başlamış: "İç düşmanlarımızın büyük kısmı"... Peki küçük kısım kimlerdir? Küçük kısım; dış düşmanın satın aldığı, iç düşmanın ise çeşitli yalanlarla sezdirmeden kullandığı, gaflet uykusundaki ve şeklen Türk – ruhen yabancılaştırmış olduğu için Türkçüler tarafından "maalesef Türk" namı ile anılan guruhur.

İç düşman cephe savaşına giremediği için askeri yazında "gayrı-nizami harp" olarak adlandırılan gerilla vur-kaçları ile sonuca ulaşmaya çalışır. İç düşmanlarla yaptığımız mücadele henüz silahlı mücadele olmayıp sosyal bir mücadeledir. Güçlü olanın hayatta kalacağı bu mücadelenin safhalarını ve şartlarını iyi bilmek gerekiyor. "Silahlı" gerillacılık kır ve şehir olarak ikiye ayrılırken, "**Sosyal**" gerilla faaliyetleri siyasi ve psikolojik olarak ikiye ayrılır.

İç düşmanın siyasi faaliyetleri, zihinlerdeki farklı noktaların kışkırtılmasının bir tezahürü olarak farklılık gösterir. Bugüne kadar tespit edilen belli başlı ideolojik faaliyet alanlarını şöyle sıralayabiliriz: Komünizm, İnönizm, Anadoluculuk, İslamcılık ve bunların çeşitli çap ve ebattaki fraksiyonları iç düşmanın Türklüğe ve Türkçülüğe karşı kullandığı başlıca siyasal araçlardır.

Komünizm:

Komünizm denen illet bugün için çöp kutusuna atılmış bir pislik kaynağı olmakla birlikte yakın tarihimizde hem dış düşmanların hem de iç düşmanların en çok kullandıkları silahtı.

Dış düşmanlardan bu silahı bize karşı en çok kullanmış olanlar; Rusya, Bulgaristan, Suriye ve Yunanistan olmuştur. ...

Komünizmi Türklere karşı kullanan düşmanların en tehlikelisi şüphesiz ki Rusya'ydı. Türkiye'yi bir Sovyet uydusu yapabilmek için var gücü ile çalışan Moskof'un azatsız köleleri siyasi partilerde, derneklerde, gençlik örgütlerinde, eğitim fakültelerinde, hukuk ve siyasal bilgiler fakültelerinde çoğalabilmek ve zehirlerini akıtabilmek için uğraş verdiler.

Bu azatsız kölelerin en başarılıları (?) Türkiye'den kaçarak Moskova'daki Doğu Halkları Üniversitesinde ideolojik eğitim gördüler. İdeolojik eğitimi tamamlayanlar ya Ermenistan Sosyalist Cumhuriyetine ya da Suriye kontrolündeki Lübnan'ın Bekaa vadisine giderek silahlı eğitim aldılar.

Moskof'un kızıl köleleri içinde lider kadrosu olarak adlandırılanların neredeyse tamamı gayrı-Türk unsurlardan oluşuyordu.

Bunlar çokça yazılıp çizildiği için burada bir kez daha inceleyip zaman kaybetmeyi gereksiz görüyorum.

Bu yazıda bize gereken, iç düşmanın her türlü kılığa girerek Türk milleti ve Türkçülük aleyhinde nasıl çalıştığının bir portresinin zihinlerimizde şekillendirilmesidir.

İç düşmanlar için komünizm bir kaç sebepten önemlidir.

Komünizmin teorisini yazan haham çocuğu Marx'a göre millet ve milliyet kavramları işçi sınıfının sömürülmesi için uydurulmuş birer burjuva yalanıdır.

İç düşman için en büyük engellerden biri, Atatürk'ün hem eylemde hem söylemde Türkçülük yaparak kalıcı hale getirdiği

“Türk Milleti” kavramıdır. Türklüğün yükselişe geçmesi, milliyetçiliğin toplumun her kesiminde kabul görmesi pek tabii ki soy özürülleri rahatsız etmiştir. Komünizm denen virüsü yayanlara baktığınızda onların deyişi ile “burjuva” olan kişileri görüyorsunuz. Komünizmin yayıldığı alanlara baktığınızda ise yine onların deyişi ile “küçük burjuva” veya “proleter” kesimden kişileri görüyoruz. Nazım Hikmetof'un ailesi pamuk ırgatı değildi, Şefik Hüsnü ömründe amelelik yapmadı, Behice Boran fabrikada hiç çalışmadı, Hikmet Kıvılcımlı'nın karasabanla tarla sürdüğünü kimse görmedi, Sabahattin Ali hiç hamallık yapmadı, Komünizmi Amerika'da öğrenen Mihri Belli'yi ise anlatmaya bile gerek yok. Hepsi zengin ve hepsi gayrı-Türk ailelerin mensubuydular. 1951'deki Komünist Tevkifatında tutuklananların tamamı değilse de büyük çoğu da yine gayrı-Türk unsurlardan oluşuyordu... Milliyetçiliğin burjuva yalanı olduğunu iddia edenlerin gerçek yüzü işte buydu. Aslında Komünizm gayrı-Türk burjuvaların milli devletin gönüllü koruyucusu olan milli burjuvaya karşı Türk işçisini-Türk köylüsünü ve Türk memurunu kışkırtarak Cumhuriyetin kuruluşu ile Türkiye'de şahlanan Türk milliyetçiliğine karşı uyguladığı sosyal bir gayrı-nizami harp uygulamasıdır. Kendileri sırça köşklerinde Remington marka daktilolarıyla Türk milletini sınıflara bölerken sahipsiz kalmış Türk emekçileri sıkıntı çekmeye devam ediyorlardı. Devrim nutukları atanların ve daha vahimi ellerinde silahları ile askere-polise-ülkücüye kızıl kurşun yağdıranların, mısır patlatır gibi bomba patlatanların ihtilalden sonra nasıl bir gecede Atatürkçü olduklarını birlikte gördük. Bugün ise aynı tiplerin basın-yayın kuruluşlarının baş köşelerinde “saygıdeğer gazeteci” pozları takındıklarını görüyoruz. TİİKP terör örgütünün en ateşli militanı olarak eylemlere katılan, Bekaa'da Araplardan silahlı eğitim alan ve devrimin serdengeçtisi iken şimdilerin bir numaralı Amerikancısı olan Yahudi Dönmesi Cengiz Çandar ve türevleri kanal kanal dolaşıp dolarla maaş alırken, Karen Fogg'la al takke ver külah olurken, simitle çaya talim eden ve hala insanca yaşayacağı bir dünyanın hayali ile kendini avutanlar ise temiz duyguları gayrı-Türklerce istismar edilen Türk emekçileri olmuştur.

İnönizm: Bozkurt Atatürk'ün ani ve zamansız vefatının sonrasında Cumhuriyet dönemimizin ilk darbesi gerçekleştirildi. Darbeyi silahlı kuvvetler yapar diye bir kaide yoktur, halk darbesi olabileceği gibi sivil bürokrat darbesi de yapılabilmektedir. İnönizm; işte böyle bir sivil bürokrat darbesinin eseri olarak karşımıza çıktı. Atatürk'ün başbakanlıktan alarak emekliye sevk ettiği İnönü, genç cumhuriyetin tahsilli bürokrat ihtiyacının getirdiği mecburiyetin neticesi olarak halk partisi içerisinde yuvalanmış gayrı-Türk unsurların desteği ile cumhurbaşkanlığına yükseldi.

İnönizm ideolojisinin fikri temelini atanlar ise sözünü ettiğimiz gayrı-Türk unsurlardır. "Abaza İmam" namı birinin oğlu olan Falih Rıfkı bu ideolojinin yer etmesinde en büyük emeği verenlerdir. Yahudi Dönmesi Mevhibe'nin akrabalarını ve diğer etnik süprüntüleri de unutmamak lazım... İnönizm, Türk'e ve Türkçülüğe karşı sistemli ama gizli bir planla saldırmaya başladı. İlk saldırı da hali ile Atatürk'e karşı başlatıldı. Paralardan, pullardan, tüm resmi dairelerden Atatürk'ün resimleri kaldırılarak yerine Şef'in resimleri yerleştirildi. İnönizmin ikinci büyük saldırısı, sosyal gerilla faaliyetlerinin önemli parçası olan psikolojik harp oldu. Türklüğün en canlı yaşandığı köylerimiz ve Türklüğü yaşatan köylülerimiz psikolojik harp yoluyla aşağılanmaya çalışıldı. Şef'in ve yamaklarının göz zevkini bozdukları gerekçesiyle şalvarlı Türk köylülerinin Ankara caddelerinde dolaşmaları Arnavut Nevzat'ın emriyle yasaklandı. Türk köylüsünün çelik pençeleri ile kurtardığı ülkenin başkentine sokulmaması, Türk köylüsü ile Türk devletinin arasının açılmasını sağlayacak ve bu sayede kurucu ideoloji olan milliyetçiliğin hem devletin alt kademelerinden hem de köylünün bilinçaltından kazanması sağlanacaktı. Cahil Türk köyünde hiç görmemiş ki, ne bilir Yahudi Dönmesini, Arnavut'u, Çerkes'i, Boşnağı... O, maruz kaldığı kötü muamelenin sebebini soyu bozuk idarecilerde değil doğrudan cumhuriyetin kendisinde arayacak hatta devlete düşman kesilecek, bu anı bekleyen iç düşmanlar da zor kullanarak Türkleri ezecek. Büyük Harp sırasında ise Türk milleti karne ile ekmek alıp aç b'ilaç ezilirken, Şef ve takımı Gülcemal vapurunda keyif çatıyor, Beyaz Trenle Anadolu'yu dolaşıp fors yapıyor ve tüm bu yapılanlar Türkleri rencide ediyordu.

İnönizmin Türk köylüsü üzerindeki en büyük psikolojik harp uygulaması ise Köy Enstitüleri yolu ile olmuştur. Köy Enstitülerinin kuruluşu Atatürk'ün son yıllarına tekabül etmektedir. Atatürk, Milli Eğitim Bakanı Saffet Bey'e ordunun zeki çavuşlarının kısa süreli kurslardan geçirildikten sonra köylere "eğitmen" olarak atanmalarını teklif etmiştir. **O zaman her köyden bir gencin eğitmen olarak, bir genç kızın da sağlık hizmetleri için, seçilip yetiştirilmesi düşünülmüyordu.** Bunun uygulanmasına da 1936 yılında başlandı. Ankara Mürtet ovası köylerinden askerliklerini yapan 80 genç, o sırada yedek subay olarak askerliğini yapan Emin Soysal'ın idaresinde Çifteler Harasında sekiz aylık bir Eğitmenler Kursuna alındı. Aradan on yıl geçtikten sonra 1946 yılında ise Maraş milletvekili Emin Soysal TBMM' de Köy Enstitüleri ve Tonguç' u ağır şekilde eleştiren konuşmasını yapıyordu. Burada açıkça görüyoruz ki halisane ve temiz duygularla kurulan köy enstitüleri Kürd İsmet'in devrinde sistemli bir şekilde savaşçı karakterli Türklerin hümanizmle ve komünizmle beyinlerinin yıkandığı merkezler halini almıştır.

Boşnak Ali Efendi'nin torunu olan Hasan Ali 10 yılda yapacağını yapmış, Atatürk'ün muasır medeniyetler seviyesine ulaşma ülküsünü tarumar etmiştir. Yunan-Fransız-Rus edebiyatlarının, Frenk adetlerinin Türk köylülerine sokulmaya çalışılması bizden önceki Türkçüler tarafından bir nevi "devrim yobazlığı" olarak algılanmıştı. Aradan geçen yıllar ve ortaya çıkan gerçekler bize bunun, iç düşmanların kullandığı bir psikolojik harp silahı olduğunu göstermiştir. İç düşmanların tarih boyunca kolay-kolay cesaret edemedikleri şeyin Türklerle göğüs göğse savaşmak olduğunu yazının baş tarafında belirtmiştik. Kürd İsmet ve yarıdakıları devlet erkini ellerinde tutmanın verdiği cesaretle 1944'te son darbeyi indirmek amacıyla Türkçülüğe karşı Haçlı Seferini başlattılar. Kürd İsmet'in emriyle hareket eden Abaza Falih Rıfkı ve Boşnak Hasan Ali'nin telkinleri ile kırıya Sabahattinaki Atsız'ı mahkemeye veriyor, İnönizmin ve Komünizmin yıkıcı etkilerine baş kaldıran Türkçü gençler Ankara'da yürüyor, Arnavut Nevzat atlı polisleri gençlerin üzerine sürüyor, sütü bozuk Kazım'la suç ortakları Çerkes Ahmet Demir ve Gürcü oğlanı Kamuran Çuhruk da Türkçülere işkence ediyordu.

Anadoluculuk: İç düşmanların Türklüğe ve Türkçülüğe karşı yürüttükleri sosyal gerilla faaliyetinin hem siyasi hem de psikolojik ayağında karşımıza en çok çıkan ve esasında çok kof bir ideoloji olmasına rağmen Türklük bünyesinde en çok yara açan zihniyet Anadoluculuk olmuştur. Türklük bünyesine en çok yarayı açmıştır çünkü sinsi iç düşmanların amaçlarını sezemeyen sapı bizden baltalar bu zihniyete gaflet neticesinde kapılarak bizi yaralamışlardır. Anadoluculuk görüşü ilk ortaya çıktığında aslında oldukça müspet ve Türklüğe yararlı bir görüşken zamanla iç düşmanların telkin ve yönlendirmeleri ile bozularak Türklüğe zararlı bir fikir haline gelmiştir. Anadoluculuğun müspet olduğu devir, Remzi Oğuz Arık ve Mükrimin Halil gibi aydınların sağlam temellere oturtmaya çalıştıkları “Anadolu Türkleri Irkçılığı” devridir. Remzi Oğuz Beğ’in uçak kazası neticesindeki zamansız ölümü ve Mükrimin Halil’in yaş itibariyle tesir gücünü yitirmesi sonucu bu müspet devir kapanmış, bu safhada devreye giren iç düşmanlar iki farklı yoldan zararlı fikirleri telkine başlamışlardır. Her ikisi de mozaikçi olan Sağcı Anadoluculuk ve Solcu Anadoluculuk...

Sağcı Anadoluculukta esas olan din konusudur. Yeni-Osmanlıcılık olarak adlandırılabilir bu zihniyete göre 400 çadır halkı olarak 1071’de Anadolu’ya gelen Türkler önce buranın yerli halkı ile kaynaşarak yerli halka İslamiyet’i yaymış, Osmanlı döneminde de Balkanlardan ve Kafkaslardan gelen halklarla karışarak apayrı bir Anadolu Milleti oluşmuş. Türklerin bu Anadolu Milleti’ne katkıları da çorbaya katılan tuz misali İslam’ı buraya getirmekten ibaretmiş. Devletin kanunlarına göre Türkiye’deki herkese “Türk” denmiş fakat bugün ki Türklerin tarihteki Türklerle bir alakası yokmuş. Çorbadaki tuz nasıl ki damıtmayla çıkarılamazsa Anadolu milletler çorbasından da eski Türklerin olası torunları çıkarılamazmış. Sünni olmadıkları için Alevilerin ve Azerilerin “Anadolu Çorbasının” içinde yeri yokmuş. Soyu bozukların dillerinde televizyon yayınlarının yapıldığı bugünlerde artık bu saçma fikrin hiçbir anlamının kalmadığını takdir edersiniz fakat çok yakın bir geçmişe kadar bu her tarafı çürük zihniyet gazetelerle-kitaplarla-konferanslarla yayılıyor ve maalesef pek çok kişiyi de ağılarına düşürüyordu.

Solcu Anadolucuk ise başta “Kürd Hocalar” namı ile anılan bir ailenin çocuğu olan Bülent Ecevit olmak üzere entel-dantel takımı olarak adlandırılan Urumperest sözde ulusalcıların geliştirdiği bir fikirdir. Sağcı Anadoluculukta esas olan din konusu iken Solcu Anadoluculukta dinin de bir önemi yoktur. Helenistik çağ denilen ve aslında ilkel kavimler çağı olan zamandan kalma *medeni* yerli halk ile göçebe ve *medeniyetsiz* Türklerin kaynaşması ile bu Anadolu Milleti meydana gelmiş. “Şanlı Atalarımız Hititler”, “Aslan İyonyalılar”, “Yiğit Truvalılar”, “İlk parayı atalarımız Lidyalılar buldu” ve sair saçmalıklar edebiyat sahasında işlenerek kitaplar-mecmualar yoluyla evlere girdi. Bir psikolojik harp silahı olarak Solcu Anadoluculuğu kullanan iç düşmanın amacı Türk milletini ata toprakları olan kadim Türkistan’dan kopararak ona Anadolu İnsanı (Homo Sapiens Anatolius) adlı Akdenizli basit bir toplum olduğu yalanını kabul ettirmektir. Aslen Giritli Rum Dönmelerinden olup Halikarnassoslu bir balıkçı olduğunu sanan Cevat Şakir, Türk-Yunan kardeşliği (?) üzerine komünist vezniyle şiirler döktüren Bülent Ecevit, Melih Cevdet, Orhan Veli, Oktay Rifat ve diğer şair bozuntuları Solcu Anadoluculukla beyin yıkamak yerine doğrudan Yunan istihbaratına çalışsalar da Türk milletine ancak bu kadar zarar verebilirlerdi. Hazır yeri gelmişken Türkçülük açısından şu sağcılık-solculuk meselesi nedir bir göz atalım. Türkçülük sağdan da soldan da münezzeh bir ülküdür. Sağ ve Sol ayrımcılığı Türkiye’ye dışarıdan gelmiş bir yapı olduğu için milleti rakip kamplara bölmek maksadı ile gayri-Türkler tarafından kullanılmıştır. Sol, yakın tarihimiz boyunca ısrarlı şekilde Moskof emperyalizminin aracı olan komünizmle özdeş bir tavır içerisinde olduğu için Türkçüler ilk vakitler onun zıddı olan Sağ ile ifade edilmiştir. Komünistler de kendilerince bir sağ-sol tarifi yaparak komünist olmayan her fikri Sağ olarak tanımlamıştır. İşte bizim açımızdan asıl sorun da burada başlamıştır. Nurcuların, Süleymancılardan, Erbakan’ın, Morrison Süleyman’ın, Amerikancı Necip Fazıl’ın, “kahpe Timur” demeden konferans veremeyen Anadolucu Nurettin Topçu’nun, kozmopolit serseri Ali Fuat Başgil’in Sağcı olduğu yerde Türkçüler elbetteki yer alamazdı. Denilebilir ki, Komünistlerin en büyük başarısı Türkçüleri iç düşmanın maşası olan Amerikancı işbirlikçilerle ve din sömürücüleri ile aynı sağa hapsetmektir.

Atsız Beğ, ömrünün son yıllarında bu meseleye ağırlık vererek iç düşmanların siyasi ve psikolojik açıdan kontrolü altındaki “Sağ” ile Türkçülerin aynı safta yer alamayacaklarını anlatmaya çalışmıştır.

Ne yazık ki onun vefatından sonra komünizme karşı ortak cephe kurulması gibi strateji hataları yapılmış ve Milliyetçi Hareket de sağ kontrol eden iç düşmanların siyasi açıdan olmasa da psikolojik açıdan kontrolü altına girmiştir.

[Taktik hata ile Stratejik hata arasındaki farkı iki örnekle açıklayalım; “Türk-Kürd Kardeşler” sloganlarını parti mitinglerinde kullanmak popülizmdir-takiyyedir-taktik bir hatadır fakat bunlar politikanın bir gereği sayılabilirken partiyi Kürdlerle-Çerkeslerle doldurmak Stratejik hatadır ve hoş görülemez.]

Komünizme karşı ortak cephe hatası taktik hata değil alenen strateji hatasıdır. Aynı odada bile yarım saatten fazla bir arada kalamayacak olan teorik açıdan birbirinin zıddı iki görüş, Siyasal Türkçülük ve Siyasal İslamcılık aynı koalisyon hükümetlerinde yer almış, 1991’de ise aynı listeden milletvekilliği seçimine girmiştir.

Bunun tabii neticesi olarak da Türk Milliyetçiliği tam da komünistlerin arzu ettiği “Sağ” haline dönüşmüştür ve buna strateji hatası denir.

Biz ne işbirlikçi yobazlığın kirlettiği sağcılık, ne de vatansız komünistlerin kirlettiği solculuk tanımlamasının içine girmeyiz.

Biz Türkçüyüz, sağ veya sol değil dışarıdan gelen hiçbir fikre tenezzül etmeyecek kadar şuurlu olduğuna inandığımız Türk milletinin tek gerçek merkezimiz.

İç düşmanların siyasi ve psikolojik açıdan kullandıkları İslamcılık, Türkçülüğün siyasal kanadına hızla nüfuz ederek uzman propagandacıları aracılığı ile siyasete bulaşmış grubun %90’ının sarıp sarmalamıştır.

Bir adam hem ülkücü hem de nurcu-yobaz olamaz, eğer olursa ona ülkücü değil Sünni-Faşisti denir.

İç düşmanın Türklük ve Türkçülük karşısındaki psikolojik hareketini hassasiyetle incelememiz ve surda delikler açmalarına asla fırsat vermememiz gerekiyor. Bu uzun yazının yazılış gayesi işte budur.

İç düşmanın Sağcı propagandacıları, Türkçülük kaynağından beslenen ülkücü gençlerin beyinlerine yavaş ve düşük dozlarla İslamcılık fikrini zerk ederek iç düşmanın yönlendirmelerine açık, savunmasız hale gelmesini arzu etmektedir. Propagandacı sorar: “Önce Türk müsün yoksa önce Müslüman mı?”.. Kafası karıştırılan gence bu sefer “İslam’a göre Irkçılık” üzerine uzun nutuklar çekilir. Propagandacının hazır cevap karakter yapısının sonucunda genç, Türk ırkçılığı yapan kişinin dinden çıkacağına bile inandırılır. Akıl yürütme melekesini propagandacının telkinleri neticesinde yitiren genç, ırkçılık günah dahi olsa bunun adam öldürmekten ya da zina etmekten büyük olamayacağına akıl erdiremez. Akıl erdirebilse, propagandayı yapan uzmanın bağlaştığı olduğu hoca efendinin Türk olmadığını da anlayabilir. Nurcular elbette ki Türkçülüğe düşman olacak çünkü zamanın harikası dedikleri üstadları Kürd’tü. FBI korumasındaki haham dostu-papaz dostu diyalogperver Fetullah da Şıhbızınlı bir Kürd’tür.

İç düşmanın solcu propagandacısı ise mikrofonu ele geçirdiği-televizyon kamerasını karşısında gördüğü ilk anda Türk’ün can damarı olan Türkçülüğe karşı kinini kusar. “Maalesef Türk”lerden biri olan eski tüfek marxistlerden Attila İlhan Ceviz Kabuğuna çıkar, milli meselelerin konuşulduğu programda fırsatı ilk yakaladığı anda “Türkçüler 44’te Almanlardan para aldı” yalanını söyler. Pontusçu Nihat Genç, Gök Türk kanalına çıkar A partisine B partisine değil açıkça Türkçülüğe söver. 8 Haziran tarihinde Denктаş Beğ’in Marmara Otelinde verdiği konferansın açılış konuşmasını yapan Yekta Güngör Özden, Kıbrıs gibi önemli bir milli meselenin konuşulacağı salonda eline mikrofon verilmesini suiistimal edip herkesin içinde Türkçülere saldırır. Çünkü onun damarlarında Türk kanı değil Çerkes kanı akmaktadır. Rauf Denктаş’ın salonda olması sebebiyle saygısızlık etmek istemeyen Türkçüler, Denктаş Beğ’in salondan ayrılması ile İç Düşmana hak ettiği yanıtı verdiler. Düşman şunu iyi bilsin ki: **Türklüğe ve Türkçülüğe karşı yapılan saldırılar asla yanıtsız kalmayacak!**

“MEMLEKETE HOŞ GELDİN”, KORKUT EKEN!

■ HÜSEYİN MÜMTAZ

Başlığın tırnak içindeki kısmı, okuyucunun çok iyi bileceği gibi Öcalan’ı derdest ederek Türkiye’ye getiren uçaktaki görevlilerin, Türk hava sahasına girince eşkiyaya hitaben kullandıkları “karşılama” sözüdür.

“Kuyruğunu kıstırdık”, “nihayet elimizdesin” şeklindeki duygularını, tarihe geçeceğini bile bile başka nasıl ifade edeceklerdi?

“Vatana” yahut “ülkeye” diyemezlerdi, çünkü Öcalan için Türkiye ne vatan, ne de ülkeydi.

Bütün bunlara rağmen burada yine de “memleket” sözcüğüne haksızlık edildiğini düşünüyorum. Öcalan ile anılması bu sözcüğü kirletmiştir.

O halde Öcalan ile özdeşleşmiş bu klişe sloganı Korkut Eken için neden kullandık?

Korkut’un içeri girmesi ile vatan süratle “memleketleşti”.

Taşlar bağlandı, itler serbest bırakıldı.

9 tane uyum paketi çıkarıldı.

Başımıza çuval geçirildi.

Kıbrıs satıldı, Ege verildi.

Heybeli Ruhban’ın eli kulağında.

Devletin temeline dinamit koyuldu, ülkesi ve milleti ile bin parçaya bölündü.

Türkçe rafa kalktı.

Elbet bunların hepsini Korkut’un dışarıda olması engellemiyordu. Ama denk geldi, denk getirildi, onun cezaevine sokulması ile Türkiye dibi olmayan bir kuyuya atıldı, ucu görünmeyen bir tünele sokuldu.

Vatanseverlerin, devletin kendini koruma içgüdüsü dumura uğratıldı. Gözü kara serdengeçtiler; vatan için, bayrak için, millet için gözünü budaktan sakınmayan yiğit delikanlılar birden yaptıklarının acaba boş mu olduğunu düşünmeye başladılar. Uzak dağbaşlarındaki

yüksek, kuş uçmaz-kervan geçmez doruklara çekildiler. Çıkışının, tekrar vatanlaşmanın başlangıcı olacağını düşünüyoruz da onun için “memleket”i kullandık.

Tepe ve doruklara, kıyı ve köşelere çekilen kahramanların yavaş yavaş aramıza dönmelerinin miladı olacağını düşündüğümüz için kullandık.

Eken Temmuz’un 28’inde aramızda..

O gün Meclis tatildeyse olağanüstü toplanmalı, Eken konuşma yapmak üzere davet edilmeli, konuştuğundan sonra da ayakta alkışlanmalı. Ankara’daki Üniversiteler fahri doktora vermeli.

O gün Türk Yıldızları Ayaş’ın üzerinde “eğitim uçuşu” yapmalı.

Bu vesileyle Öcalan’ın MHP zamanında asılmadığını, Eken’in de yine MHP zamanında infaz edildiğini kayıtlara düşürelim dedik.

DEP’lilerin çık(ar)t (ıldı)ğını ama onlar dışarıda gösteri yaparken Eken’in halâ içeride olduğunu tarihe not düşelim dedik.

Ve bu açıdan baktığımızda milletin kendine gelmesi için, hangi noktada bulunduğu farkına varması için Eken’in çıkışının, DEP’lilerden sonraya denk gelmesinin daha da iyi olduğunu düşünüyoruz.

**TÜRKLERİN GÖZÜ BÖYLE DE AÇILMAZSA NE ZAMAN AÇILACAK?
ÖLÜ TOPRAĞI MI SERPİLDİ ÜZERİNİZE EY
TÜRKLER? UYUYOR MUSUNUZ?**

Ateşi 40 dereceye çıkan küçük çocuklar soğuk suyun altına sokulur. Ateşi 50 dereceye çıkan, ölmek üzere olan Türkiye’nin, Eken’in çıkışı ile buz tedavisine tabi tutulacağını, bir ihtimal kendisine gelip hayata döneceğini düşünüyoruz. O da fayda etmezse, “Ört ki ölem!”

Korkut Eken’ler hep olacaktır. Devlet varsa “derin”i de vardır, “Eken”i de. Tarihten önce de böyle idi, tarihten sonra da.. Kürşat kimdi zannediyorsunuz? Devletin kendini koruma içgüdüsü idi. Mustafa Muğlalı da öyledir. Boğazlıyan Kaymakamı Kemal Bey de, Makinalı Tüfek Zabiti Hamdi Efendi de, Topal Osman da..

İş, bunların böyle olduğunu hissedebilmek, sonraki nesillere öğretebilmektir. Ben elbette devletten yanayım.. “Derin”inden de, Eken’inden de.. “Derin”i, hem a) Devletin kendini koruma içgüdüsüdür, hem de b) Beceriksiz siyasilerin mazeret olarak ileri sürdükleri, yapamadıklarını yükledikleri bir günah keçisidir. Yıllardır milletvekilleri taşraya gittikleri zaman sıkıştırıldıklarında seslerini alçaltıp şöyle bir etrafa baktıktan sonra “Bilmediğiniz şeyler var” derler. Derin devlet milletin vicdanıdır. Korkut Eken de öyle..

Hedef tahtasının tam ortasında, tam 12’ye; derin devlet, Eken, Muğlalı... diye diye bizatihi devlet’in kendisinin, Atatürk’ün ve TSK’nın oturtulduğunu görmüyor musunuz? Ne demişti Avrupa Komisyonu’nun dış ilişkilerden sorumlu üyesi Chris Patent? **“Atatürk’ün Türkiye’deki derin devletin kurucusu olduğunu ve bunun da AB değerleriyle bağdaşmadığını, bir ülkenin AB üyesi olması için Avrupalı olup, Avrupa değerlerini benimsemiş olması gerektiğine dikkat çektiğini, Türkiye’nin kurucusu Mustafa Kemal’in mirasının AB değerleriyle çeliştiğini, derin devletin kurucusu olarak Atatürk’ü gösterdiğini, Türkiye’de askerlerin siyasetteki konumunun da yine Atatürk’ün devlet anlayışına bağlı olduğunu bunun da AB değerleriyle bağdaşmadığını, Atatürk’ün dini ve etnik azınlıkları Türkiye’de bölücü unsur olarak algıladığına işaret ettiğini ve ancak askeri yönetimle bu bölücü unsurlara hakim olabildiğini”** söylememiş miydi?

Çok geçmeden AB Washington Temsilciliği Siyasi ve Akademik İşler Danışmanı Jonathan Davidson, **“Türkiye’de Atatürk tarafından kontrol altında bir devlet sistemi yaratılmıştır, bunun da Avrupa Birliği standartlarıyla uyum içinde olmadığı açıktır”** diye eklememiş miydi? Sorun AB filan değildir. AB hedefi gösterilerek, radikal (veya orta yolcu) İslamcılarla –doktriner Marksistlerin elbirliği ile önce askerin gücünün zayıflatılması, sistem içindeki ağırlığının yok edilmesi, sonra da Devlet’in yıkılmasıdır. Peki ben Türk’ten, Türk Devleti’nden (ve onun derininden) , Atatürk’ten yana isem siz kimden yanasınız? Siz kimlerdensiniz? Sizin dilinizde de TRT yayın yapıyor mu?

Amerikalı zenci koruma İstanbul’un göbeğinde Türk bakana tırnak kontrolü yapıbiliyorsa zaten amaçlarına da ulaşmış durumdadırlar. İşe sıfırdan başlamak durumundayız ey millet..

Bush’un köprü ve Ortaköy Camii’ni arkasına fon olarak almasının fikir babası Stephen Kinzer bakın ne dedi geçen hafta:

“SORU(Ebrû Cihan Kılıç): Akepe hükümetinde Türkiye’nin potansiyelini hayata geçirebilecek kapasiteyi görüyor musunuz?

CEVAP(Kinzer): Sahip olduğumuz tek şans.. Başka kim yapacak ki? Belki başaracak, belki başaramayacak. Avrupa yolunda bindiğimiz at bu. Seküler partiler, on yıl boyunca Türkiye’yi Avrupa’ya taşıyacak bir lider çıkarmaya çalıştılar, ama yapamadılar. Şimdi Türkiye’yi Avrupa’ya taşıyacak başka bir lider var. Ben şöyle düşünüyorum. Fareyi yakalıyorsa eğer, kedi siyahmış, beyazmış fark etmez.”

“Bindiğimiz” at kim, kedi kim, fare kim ey okuyucu? Recep Tayyip “seküler” değil ama Topkapı’daki yemek davetinde konuklarına içki ikram etti. Halbuki Belediye Başkanlığı sırasında aksi düşüncededeydi. İçki konusunda AB protokolüne uydu ama smokin-türban konusunda Türk devletinin protokolüne uymadı. Biri ağırlına gitmiyor ama öteki gidiyor. Seküler değil ama Amerika’da haçlı-takkeli, papaz cübbesi giydi. Seküler değil ama Türkiye’de apartman altlarında kiliseler açılıyor. Heybeli’de papaz okulu açılıyor. Yakalanan fare bunlar.. Peki yakalayan kedi kim? Kimin kedisi? Fareler yakalandığına göre yakalayan kedinin siyah yahut beyaz, radikal İslamcı veya orta yolcu Müslüman olması AB/ABD için fark eder mi? Aklını başına topla ey millet.. At izinin, it izine karıştığı böyle zamanlarda herkes devletin arkasında olmalıdır. Korkut Eken’in yanında olmak vatan görevidir. Korkut Eken koyunlara Abdurrahman Çelebi dendiği için; Kedilerin, dahili ve harici bedhahların elbirliği ile hâkim kılınmaya çalışıldığı ülkede KURT olduğu için içeride.. Durum işte böyle Korkut Eken.. Girdiğin Türkiye ile çıktığın Türkiye’nin farkını anlatmaya çalıştık. “Ahval ve şerait” işte böyle.. At’a at, kediye kedi, koyuna koyun, ayıya ayı denilebilmeli ki; ...Kurtların kıymeti ortaya çıksın... Kurtlar ortalığı sarsın ki; “Memleket” tekrar “vatan” olsun. Önce Türk kendi çıkarlarını, Türk Türkü kollasın. Ve ondan sonra da Tanrı Türk’ü Korusun!

BUŞT'UN N.A.T.O.'SUNUN DİNDARLARI

■ AHMET ÇAKMAK

ahmet@turanc.com

İstanbul N.A.T.O. zirvesi bitti, burada A.B.D.'nin fedaisi ülkeler ve eski fedailer bir araya geldiler ortak kararlar aldılar. Başkanların, başbakanların başkanı, kendine ve tarikatına göre Hıristiyanların ve dünyanın kurtarıcısı Buşt burada İstanbul'da birçok temasta bulundu; görüşmeler, konuşmalar yaptı. Şüphesiz bu konuşmaların bizi ilgilendiren en önemlisi –çünkü hazretin tüm konuşmaları önemlidir- Ortaköy camii manzaralı olarak, Galatasaray Üniversitesinde yaptığı konuşmadır. Çünkü konuşmanın muhatabı- aralarında malum iş adamları, malum gazetelerin genel yayın yönetmenlerinin bulunduğu- 120 “seçkin” Türk dolayısıyla tüm Türkiye’dir ve ayrıca “Kızım sana söylüyorum gelinim sen işit” kabilinden de Türk Devletinin zinde güçlerinedir. Orada şöyle buyurdu hazret: “*Özgür bir toplumun vatandaşları aile ve kültürleri yararına ahlaklı bir toplum oluşturmak için her tür barışçı girişimde bulunmaya her hakları vardır. Demokratik değerler insanların inançlarını terketmesini de gerektirmez. Hiçbir demokrasi dindarların kendi mükemmeliyet anlayışlarını başkalarına dayatmasına müsaade etmez. Zira bu zulüm ve kibri davet eder ki bunlar hiçbir inançta hoşgörülmez.*

Dindarların doğru ve güzel davranışları, aileye bağlılık, hukuka saygı, zayıf ve korumasız olana merhamet gibi erdemleri öğretmeleri ve bizzat uygulamaları demokrasiyi güçlendirir. Demokratik toplumlar inançlılardan korkmamalı, onların katılımını arzu etmelidir. Ayrıca demokrasi diğer demokrasilerle otomatikman uyum içine girmez. Özgür yönetimler bağımsızlıkla kurulur ki Türkiye de kendi bağımsızlığını kendisi kazanmış bir devlettir. Demokrasi işte böyle işler. Birbirimize karşı dürüst davranırız ama kendi kararlarımızı kendimiz alırız. Ve neticede o anki anlaşmazlığımız paylaştığımız değerleri gölgede

birakıp onların önüne hiçbir zaman geçmez. Demokratik iktidarlar farklarını yansıtır.”.

Burada sarf edilen altı çizili cümledeki “dindar” kelimesi sizi, beni, yada üst kattaki hacı amcaı kast etmemektedir. Burada buşt kendi bakış açısından dindarları kast etmektedir, yoksa bayram değil seyrân değil eniştemiz bizi niye öpsün ki. Konuyu biraz daha açarsak Buşt’un dindar kavramından şunu anlamalıyız liderleri CIA ve FBI tarafından korunan bir çiftlikte kalan on yıllardır devlete -Orduya, bakanlıklara, emniyete- müritlerini sızdırmaya çalışan ve bunu bir ölçüde başarmış dindarlardan bahsetmektedir. Burada ki can alıcı kelimeler gurubu “onların katılımını arzu etmelidir” kelimeleridir, yüce devletimiz şimdiye kadar inançsız dinsizleri mi çalıştırdı da buşt’a dokundu bu yada kimin katılımını arzu etmedi. MGK toplantılarında hangi gurupların devlete sızmalarının tehlikelerinden bahsetti bunu hiç arzulamadığını belirtti. Buşt’un mesajı açıktır: eski B.O.P. yeni G.O.P. kapsamında Türkiye’de Buşt kendi hoşgörülü dindarlarını görmek istemektedir.

* * *

20 Temmuz Şanlı Kıbrıs barış hareketimizin 30’uncu yıl dönümüdür, aziz şehitlerimizi saygıyla anıyoruz ruhları şad olsun. Ayrıca tüm Türk Milletini 20 Temmuzda düzenlenecek toplantılara, panellere, konferanslara katılmaya çağırıyoruz.

Tanrı Türk’ü Korusun!

Dava adamı E.Yarbay Korkut EKEN 28 Temmuz 2004 günü aslanlar gibi yattığı Ankara-Ayaş cezaevinden; kimseye minnet etmeden, boyun eğmeden, kimsenin lütfuna mazhar olmadan; kamu vicdanında hak etmediği bir cezayı eksiksiz tamamlayarak tahliye olacaktır.

Üniter devlet bütünlüğüne, bayrağa, vatana saygılı ve bağlı " Büyük TÜRK Milletine" duyurulur.

■ YAKAN CUMALIOĞLU

Bu duyuru internet sitelerinde yerini almış okuyan konuya hassas vatandaşlarımız duyarlılıklarını sergilemekte gecikmemişlerdir. 28.2.2002 günü ; mahkeme kararı gereğince başlayan bu mahkumiyet nihayet sona erecektir.

Korkut EKEN sevdiklerine,sevdikleri Korkut EKEN'e kavuşacaktır. 02.03.2002 tarihinde İstanbul'da bir anma toplantısında :"-aramızda şu anda bulunamayan değerli komutanımızı bu vesileyle anmak , hatırasını canlı tutmak kısa sürecek ayrılığın sonucunda , geçmişte olduğu gibi tehlikeli görevlere çıkan bir dostun görev dönüşünü sabırla bekleme alışkanlığımızı sürdüreceğiz, metin olacağız " demiştik. Ve öyle oldu...

Türk Devlet yapısının bütünlüğüne inanmış bayrak bir, vatan bir, millet bir diyenler, değerli dostlar. E.Yarbay Korkut Eken bir mahkeme kararıyla mahkum edilmiştir. Cezasını aslanlar gibi çekmiştir. Ama kamu vicdanında acaba mahkum olmuş mudur ? Bu sualin cevabı aranmalıdır... Devletimize ,milletimize kanunlarımıza saygılı TÜRK Milletinin fertleri olarak tarihe tanıklık ederken yargıyı yadsımak veya yargının kararını tartışmak söz konusu değildir.Yargı kendi kuralları içinde işlemiştir. Ve yargının kararı yine hukuk devletin kuralları içinde uygulanmıştır. Her zeminde ve herkese karşı bizim konuştuğumuz ve konuşacağımız; yazdığımız ve yazacağımız bu değildir. Bizim konuşacağımız ve yazacağımız bu toprağın vatan oluşudur. Sokaktaki insan gelişmeleri izledikçe, siyasetteki yozlaşmayı devlete ihanet noktasına gelen faaliyetleri; Cumhuriyetin temel ilkelerine yapılan saldırıyı gördükçe ; gerçekte Korkut EKEN'in şahsında TÜRK Milletinin, kendini TÜRK sayan insanlarımızın mahkum edilmeye

çalışıldığını hissetmektedir. TÜRK Milleti ve Türkiye Cumhuriyeti büyük bir saldırı ile karşı karşıyadır. Cebinde yabancı bir ülkenin pasaportunu taşıyan ruhunun çirkinliği, sakatlığı vücudunda şekillenen bir gazeteci bozuntusunun Öcalan'ın avukatları ile yaptığı görüşmeler, verdiği talimat ve bilgiler; ihanetin, utanmazlığın boyutu yanı sıra, teslimiyetin geldiği noktayı göstermesi bakımından da önem taşımaktadır.

3 Kasım 1996 Susurluk'ta yaşanan bir trafik kazasının üzerine bina edilen "aydınlık için bir dakika karanlık" eylemleri ,elektrik yakıp söndürme olaylarını iyi tahlil etmek zorundayız. Muhakkak ki TÜRK insanı her şeyin en iyisine, en güzeline layıktır. Yolsuzluk, suiistimal ve kanun dışı olaylardan bizar olan TÜRK halkının samimi olarak desteklediği; lamba yakıp söndürme eylemleri ile yönlendirilmesi sonucu bugünlere taşınabileceğimiz düşünülemezdi. Türkiye Cumhuriyeti Devletini parçalamaya yönelik çalışmalar çerçevesinde Şemdinli-Eruh baskını ile başlayan düşük yoğunluklu çatışma, 1996 yılına kadar zaman zaman artan, zaman zaman azalan bir tempoda devam etmiştir. Öyle birilerinin dediği gibi Türkiye Cumhuriyetinin, Türk Milletinin karşısında bir avuç eşkıya yer almamıştır bu zaman diliminde. Dost ve müttefik bildiğimiz ülkeler bize insan hakları adına silah ambargosu uygulayıp elimizi ayağımızı bağlarken ; bir avuç eşkıya denilen gürüha gereken silah ikmal, lojistik destek ve eğitim vermekten geri kalmamıştır. Hatta siyaseten güçlü kılma gayretleriyle yaptıkları temaslar gizliliğin ötesinde aşıkaz gazete sütunlarına da yansımıştır.

Batı SEVR özlemi içerisinde bölgede ayrılıkçı bir Kürt devleti yaratma gayretini hiç bir zaman gizlememiştir. Aynen bugün olduğu gibi. 2003 yılı ilkbaharı, Irak'a ABD müdahalesi öncesi Türkiye'ye 80.000 ABD askerinin konuşlandırılmasının istendiği günlerde gazetelerimizde suç üstü niteliğinde bazı fotoğraflar yayınlandı. Irak'ın Kuzeyinde ABD'li dostlarımız, CIA yetkililerinin bölücü Kürt unsurlarla yemek yedikleri lokantanın duvarını fon olarak süsleyen Kürdistan haritası önündeki fotoğraflar ile PKK-ABD dostluğunun düşman çatlatan yakınlığını yansıtan baş başa -diz dize görüşürken çekilen fotoğraflar.

Tablonun bütününi görmek açısından parça parça olan gerçekleri birleştirmek zorundayız. Ve öyle yapıyoruz. Siyaseten dış ilişkileri, müttefiklerimizin bütün olumsuz ve hasmane çalışmalarına karşı yürüten devrin iktidarları bu oyunu istemeden de olsa, kendi kendine oluşan kuralları içerisinde oynamaktan geri kalmamışlardır. Ne var ki 1996 ve öncesi Ankara-Dublin görüşmeleri çerçevesinde bölgede kontrolü sağlamak amacıyla PKK ya karşı oluşturulmaya çalışılan Barzani-Talabani güçlerinin işbirliğinin desteklenmesi; kontrol dışı bir gelişmeyle Türkiye aleyhine kullanılan ve artarak süren bir tehdit unsurunu bugünlere taşımıştır. Kanı bitlenen bu çakalların kutsal Türk devleti karşıtı tutum ve davranışları ile bugün ulumaları, Türkiye Cumhuriyetini tehdide yeltenmeleri bunun bir göstergesidir.

Bugün emrivakilerle hudutlarımız dışında kurulacak bir devlet yapısının orada sınırlı kalmayacağı; hudutlarımız içerisine doğru bir genişleme göstereceği de malumumuzdur. Bu tehlikeli gelişmenin yalnız bölgeyi değil Türkiye'deki sosyal ve siyasi tabloyu da etkileyeceği bilinciyle işin mutfağında olanlar bir takım tedbirler almaktan o günlerde geri kalmadılar. Bütün engellemeler ve oyunlara rağmen; bir takım müdahaleler ve operasyonlar sonucu arazi hakimiyeti TSK nin eline geçti. Netice de bu arazi hakimiyetinin elimize geçmesiyle eş zamanlı dengeler 1996 yazı itibarıyla sözde müttefiklerimizin aleyhine bozuldu. Barzani-Talabani menfaat ilişkileri zedelendi. Saddam'la anlaşılan Barzani; Saddam'ın zırhlı birliklerinin desteğinde Erbil'e girip Süleymaniye'ye yürüdü. Talabani İran hududuna çekilmek zorunda kaldı. Bölgede sözde insani yardım adı altında faaliyet gösterdiği iddia edilen, gerçekte ise kurulması düşünülen Kürt devleti alt yapısını oluşturan ve bölge halkına Türk düşmanlığı aşıl原因an İsrail unsurları ile işbirliğinde misyonerlik faaliyetini sürdüren sivil toplum örgütleri ve ABD uşaklığına soyunmuş silahlı peşmerconiler alelacele bölgeden uzaklaştırılmak zorunda kalmışlardı. Tezgahlanan oyunun bozulması, sözde müttefik ABD yönetimini ciddi olarak rahatsız etmiş ve en üst dereceli yetkililer bölgeye intikal edip Silopi'de Barzani ile Ankara'da ise Talabani ile görüşüp kulaklarını çekmiş; Dublin-Ankara

sürecini tekrar diriltmek gayretiyle bir dizi tedbirler alma yoluna gitmişlerdir.

Türk ekonomisini ve siyasetini kontrol altında tutan ABD li dostlar nerede yanlış yaptık derken; oyunun bozulmasında rol oynayan, bölgede arazi hakimiyetini sağlayan TSK'ne ve işin mutfağındakilere gözü takılmıştır. Bunların devreden çıkarılması pasifize edilmeleri ABD li dostların fikri sabiti haline gelmiştir.

3 Kasım 1996 Susurluk trafik kazası sonrası gelişmeler ve senaryolar bu fikre hizmet etmiştir. Eylemleri başlatanlar PKK ve bölücü grupların entellektüel faaliyet gösteren kesimi olmuştur. Amaç: yolsuzluk, suiistimal ve kanun dışı faaliyet gösterenlerin cezalandırılmasının ötesinde; düşük yoğunluklu çatışma sırasında bölücü unsurlara karşı işin mutfağında görev yapanların, devlet güçlerinin tasfiyesi ve pasifize edilmesidir. Bugün yaşananları; Süleymaniye'de 11 askerimizin şahsında Türk Milletinin başına geçirilen çuval olayına karşı gelişen tepkileri yok farzedip, dış dayatmaları makul kabul edip sineye çekebilmeyi; AB uyumu adına eski DEP'lilerin, birilerinin zafer çığlıkları arasında serbest bırakılmasını; oluşturulan bu zaafiyet çerçevesinde değerlendirmek zorundayız.

Geçtiğimiz yıl çıkarılan adına "topluma kazandırma amaçlı eve dönüş yasası" diye telaffuz edilip yutturulmak istenen yasa; gerçekte, münhasıran teröristlerin istifadesine sunulmuş bir af yasasıdır. Bu AF'dan; nadim olarak iddia edildiği ölçüde AF talep edenler olmamıştır. Bilakis dağdan kimse bu aftan istifade için silah bırakıp gelmezken, içinde yatanlar serbest bırakılıp dağa dönüş imkanına kavuşmuşlardır.

Evlatlarını bu topraklara emanet etmiş şehit aileleri bu gelişmelerden perişandır. Bu gidişle bağırarak basacak vatan toprağı bulamamanın endişesini taşımakta, ihanetin bu boyutuna tepkilerini isyankar ifadelerle dile getirmektedirler. Eve dönüş yasasının çıktığı günlerde tepkilerini ifade eden şehit ailelerinin haklı feryatları meyanında; Korkut EKEN ile ilgili masumane sorularına yetkili havasındaki siyasilerce verilen cevap, manidar olmanın ötesinde başka anlamlar taşımakta olup; yukarıdaki teşhis ve tespitlerimizi doğrulamaktadır.

Korkut EKEN ile ilgili masumane sorulara :
 "-Biz buna karşıyız !..." cevabının ayrı bir anlamı olduğu muhakkaktır. Kendini Türkiyeli değil, TÜRK olarak gören bizler de; bu olumsuz tavır ve düşünceye ve de "33 Kurşun" şiirini okuyup belli bir kesime mesaj verenlere karşıyız.

Muğlalı Mustafa Paşa'ya beslenen düşmanlık duygu ve düşüncesinin bugün Korkut Eken'e beslendiğini de biliyoruz.

Bu sığ düşmanlık fikriyatını filizlendirenler, sulayanlar kendi düşmanlık denizinde boğulacaklardır. Biliyoruz ki bu fikir, bu düşünce sistematiği TÜRK milletinin üniter yapısını sorgulayıp, sıfırlamak isteyen bir zihniyetin dışı vuran görüntüsüdür. Gereken cevap verilecektir.

Korkut EKEN eve dönüş yasasından istifade etmemiştir. Bu yönde bir talebi de olmamıştır ve dahi bu yasadın hiçbir şekilde istifade de edemez. Çünkü o bir vatanseverdir. Çünkü O Türk Silahlı Kuvvetlerinin "üstün hizmet ve feragat madalyasına" sahip bir kahramandır.

O, Korkut EKEN ki; Avrupa İnsan Hakları mahkemesine başvurmasını isteyenlere :"-ben ülkemi yabancı bir kuruluşa şikayet etmem. İdam edileceğimi bilsem bunu yapmam" deyip cezasına razı olan yeri doldurulamaz bir cesaret abidesidir.

Aslında vatanseverler affa sığınmazlar,Korkut EKEN de affa sığınmamıştır. Kahramanlarda arkasına sığınacak pişmanlık yoktur. Onlar dünyaya yüz kere gelseler her seferinde vatani kurtarmak gibi bir kusuru aynen işlerler. Bazen idam edilirler, bazen rütbeleri sökülür, bazen de hapis yatarak bedelini öderler. Yani vatansever olmak gibi kusur işleyenler iflah ve ıslah olmazlar.

Tarihimizin tozlu sayfalarında kahramanlık, fedakarlık, cefakarlık örnekleri oldukça fazladır. **"Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir; Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir. Kahramanlık: Saldırı, ileri atılmak ve sonra dönmemektir."** Deyişine uygun o kahramanlar ileri atıldılar ve bir daha dönmediler. Sakarya'da, Dumlupınar'da, Kore'de, Kıbrıs'ta destanlar yazdılar.

Güneydoğu'dan gelen silah sesleri üzerine; bizler öz vatanımızda arkadan vurulmanın acısını yaşadık birden. Güneydoğumuz kan ağlamaya başladı. Sonra onlar geldiler; O kahramanlar!...

Çoluk-çocuk bir oh çektik. TÜRK'ün hiç bitmeyen destanı bir daha yeni baştan yazıldı.

Anadolu TÜRK'e kan pahasına,can pahasına tekrar vatan oldu. Herkesin sustuğu yerde ve zamanda; korku bilmez,eğilip bükülmez bir dille konuşanlar, dağdan dağa seslenenler, can alıp can verenler; bizim kaderimizi değiştiren kahramanlar; kendi kaderlerinin çizdiği yolda tek başlarına sürdürdüler yürüyüşlerini.Ve yürüyorlar, sessiz ve vakur. Belki biraz yorgun, belki biraz da kırgın !..

Bedel ödemesi gerekenler bir bedel ödemezken onlar ayrıca hiç de hak etmedikleri bir bedeli ödüyorlar. Korkut EKEN işte o kahramanlar ordusunun bir ferdi, bir komutanıdır.

İnançla inançsızlığın, dirençle çözülmenin bir arada yaşandığı günlerde duyuldu Korkut EKEN ismi. Bir çok kişi bir dergide yayınlanan uzun ve geniş kapsamlı bir röportajla tanıdı onu."Efsane Subay" diye bilinirmiş; dünyanın önde gelen sayılı özel hareket uzmanlarından biri olduğunu, 1974 yazından çok önce Kıbrıs'a giden görev ifa eden; 1979 da Diyarbakır'a kaçırılan THY uçağına başa-rılı bir operasyon düzenleyen ekibin başında olduğunu da bu arada öğrendi Türk insanı.

Korkut EKEN, Harbiye'den mezun olduğu 1965 yılından itibaren Türk Devletinin varlığı için "karada, havada ve denizde her zaman ve her yerde " Türk sancağının namusu, ülkesinin devleti ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü korumak uğrunda yer alan her silahlı çatışmanın içinde gözünü kırpmadan bulunmuş; TSK'nin verdiği bütün madalyaları almıştır.

Sizler, bizler, birçoğumuz Ankara'da , İstanbul'da veya vatanın başka bir köşesinde rahat yataklarımızda uyurken; uykumuz kaçtığı anda altımızda pijamamız ayaklarımızı uzatıp televizyon seyredirken o belinde tabanca dağlarda olmuştur. Bizler rahatlığımızı aslında ona borçlu olduğumuzu bilmeden!...

Zihni tersten devşirilmiş enteller, işbirlikçi siyaset erbabı ile beyni kiralanmış ilim adamları ve onların sözcülüğüne soyunan mütareke basını el ve söz birliği ile onu yıpratmak istemişlerdir. Aslında yıpratılmak istenen vatanseverliktir. Aslında hedef vatan ve millet için gözünü budaktan sakınmayan görev bilincine sahip devlet görevlilerinin pasifize edilip, devre dışı bırakılmasıdır.

Korkut EKEN'in büyük günahı,vatanı parçalamaya çalışan teröristbaşı Öcalan'ın peşine düşmesidir.

Bugün "Terörist başı Öcalan" bir eli yağda,bir eli balda kendisine tahsis edilmiş adada sayfiye hayatı sürdürüp, güvence altında ahkam kesmeye devam edebilmektedir. Örgütüne talimatlar vermeye devam edip AB uyumu çerçevesinde sağlanacağı birilerince ifade edilen tahliyesi sonrası siyasete kendisini hazırlarken; kahramanlara-vatanseverlere reva görülenleri TÜRK milletin takdirlerine arz ederiz.

Korkut EKEN bütün görevlerini TSK, MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde verilen emirler çerçevesinde icra etmiştir.

Yargı yürürlükteki yasa maddelerine ve uygulamaya göre doğru kararı vermiş olabilir ama kamu vicdanındaki yargıyla çelişki yaratmaması için; Korkut EKEN, TBMM ne çağrılarak yaptıkları kendisine anlattırılmalı, sonunda ayakta alkışlarla uğurlanmalı, tutanakları açıklamak için de elli yıl filan beklemeye gerek görülmemelidir.

Korkut EKEN gibi kahramanların toplumda ne işi var diyebilen zihniyet; Korkut EKEN'in topluma kazandırılacak bir insan değil topluma mal olmuş bir kahraman olduğunun farkında olmasına rağmen,bunu içleri kaldırıp ifade edememektedir.

Dolayısıyla bu önerimize sıcak bakmayacaklarının idraki içerisindeyiz.

Devletine, milletine kırıgın olmayan Korkut EKEN aslanlar gibi cezasını çeker ve cezaevinden çıkar demiştik. İşte O gün gelmiştir. 28 Temmuz 2004 saat 10.00 da Ankara Ayaş cezaevi önünde sevenleri, bütün vatanseverler Efsane Komutan Korkut EKEN ile kucaklaşacaklardır

Aslanlar gibi yatmış, cezasını çekmiş ve cezaevinden çıkmaktadır.

Ya diğerleri !...

KAHRAMANLIK

**Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir,
Ne de yıldızlar gibi parlayıp sönmemektir.
Ölmezliği düşünmek boşuna bir emektir;
Kahramanlık: Saldırıp bir daha dönmemektir.**

**Sızlasa da gönüller düşenlerin yasından
Koşar adım gitmeli onların arkasından.
Kahramanlık: İçerek acı ölüm tasından
İleriye atılmak ve sonra dönmemektir.**

**Yırtıcılar az yaşar... Uzun sürmek doğanlık...
Her ışığın ardında gizlidir bir karanlık;
Adsız sansız olsa da, en büyük kahramanlık;
Göz kırpmadan saldırıp bir daha
dönmemektir.**

**Kahramanlık ne yalnız bir yükseliş demektir,
Ne de güneşler gibi parlayıp sönmemektir.
Bunun için ölüme bir atılış gerektir.
Atıldıktan sonra da bir daha dönmemektir...**

H. NİHAL ATSIZ

EY TÜRK UYAN!

■ METE KARLIDAĞ

Ey Türk ! Uyan. Uyumak zamanı değil.

Sen, birinci dünya savaşından sonra, yurdunu işgal eden, namusuna, canına, malına, mukaddesatına tecavüz eden düşmana karşı silaha sarılıp, savaştın. Savaşı kazandın. Devletine Türk adını koydun. Kan ve can pahasına sahip olunan vatanın yönetimi Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün emin ellerinde olduğundan sen günlük işlerine döndün. Çünkü; Atatürk, kurtarıcı başbuğun, yol gösterici rehberindi. O hayattayken her şey senin için, senin adınla ve sana göre yapılıyordu. Sen bu rahatlık içerisinde, devlet ve siyaset hayatıyla ilgilenmedin. Ticareti eskiden beri sevmezsin. Çiftçi oldun, küçük esnaf oldun, memur oldun, işçi oldun.

Sen bunlarla oyalanırken memleketin siyasetine, bürokrasisine, ticaretine, yer altı ve yer üstü her türlü gücüne senden olmayanlar hakim oldu. Ve bu grup senin devletine de vatanına da ortak olduklarını ilan ettiler. Yetmedi!

Son yirmi yıldır ise ırkçı-bölücü kürt hareketi ile savaştın. Savaşı kazandın. Ama her zamanki gibi masa başında kaybettirdiler.

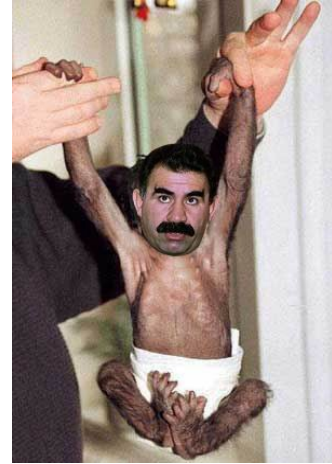
Türk'ü yok etmeye, geldiği Asya Bozkırlarına geri göndermeye yemin etmiş, batılı haçlı ittifakı ile onların finansörü Yahudiler; kan ve can vererek aldığı Kıbrıs'ı senden almak için türlü oyunlar yaptılar. Aynı ittifak; Kerkük'teki Türkmenleri yok etmek için başka oyunlar peşinde. Aynı şer ittifakın maşası, Türk düşmanı ırkçı-bölücü Kürtler sana Türkiye'yi mezar yapmaya hazırlanıyor. Eski DEP'li milletvekilleri tahliye oldu, İmralı'daki kukla başının tahliyesi yakındır. Korkut Eken gibi kahraman Türk evlatları ise cezaevlerinde kahramanlıklarının diyetini ödemekteler.

Şer ittifakının kuklası Kürtlerin isteklerinin sonu ve sınırı yoktur. Kürtçe yayın onları kesmez.

İşbaşındaki hükümeti de; Cüneyt Zapsu, Mir Dengir Mehmet Fırat gibi aileden yeminli Türk düşmanı Kürt ırkçısı bir çete yönlendiriyor. Artık bu durumda, hükümet için gaflet ve dalaletten bahsetmeye gerek yok. Basının hali malum.

Ey Türk unutma; üzerinde yaşadığın bu Anadolu coğrafyası bir milletler mezarlığıdır. Hititler, Asurlular, Firigler, Urartular, Lidyalılar, Ermeniler, Rumlar yok olup gittiler. Son ikisini biz Anadolu'dan sürdük. Şimdi de şer ittifakının maşası ırkçı Kürtler biz Türkler'i Anadolu milletler mezarlığına gömmek için harekete geçtiler.

Ve sen hala uyuyorsun. İlla tehlike senin kapına gelip, evinden karını, kızını, malını, canını alınca mı uyanacaksın. Sen hala, ev, araba, yazlık almak peşinde koşmaya devam et. Yarın hepsini senin elinden alacaklar. Çoluğunu çocuğunu kendilerine uşak yapacaklar...

Ey Türk; titre ve kendine dön. Önce kendin uyan. Sonra, çevrendeki uyuyanları uyandır. Ve uyananlar, birleşin. El birliği, iş birliği yapın. Teşkilatlanın. Ya da mevcut teşkilatlar içinde sana uygun olanlara katıl. Türk'ün Türk'ten başka dostu olmadığını unutma. Kürtlerin dışında kendi dillerinde yayın hakkı isteyen diğer azınlık ırkçıları da unutma. Bunlara karşı da uyanık ol.

İlkemiz: Her şey Türk için, Türk'e göre ve Türk tarafındandır.

SİZ NESİNİZ, SİZ KİMSİNİZ?

■ ADİL ERYILMAZ

adil@turan.tc

Bu yazı , kendini Milliyetçi olarak tarif eden ama Fettullah batağına saplanmış durumda olan temiz Türk çocukları için yazılmıştır. Kendisini Milliyetçi yada Türk olarak görmeyenlerin bu yazıyı okumaları gereksizdir.

İçerisinde hala bir nebze de olsa Türklük duygusu taşıyıp bu tezgaha hapsedilmiş Türk çocukları , aşağıdaki soruları düşünsünler ve cevaplarını kendi kendilerine versinler .

Fetullah'ın babası Ramiz Efendi , onun babası Şamil Efendi , onun babası Molla Ahmet , onun da babası Halil Efendi .

Araklamacı , gazeteci , yazar , konsept danışmanı Soner Yalçın'a bir sorsak ... Bu kadar efendi (!) bolluğu hayır mıdır yoksa şer mi ? Daha açık soralım . Acaba Kürd Fettoş'un soyu da Beyaz Türk (!!!) Efendiler'e mi dayanıyor ?

Hoca efendinizin babası imamlık yaptığı köyden niçin kovuldu ?

Kendisi , çok sevdiği Alvar İmamının ahfadına ait medreselerden niçin kovuldu ?

Kuran'a ait ayetleri tahrif ederek kendisini Kuran'da bahsedilen kişi sıfatına sokmaya çalışan bir Deli Kürd'ün arkasından gitmek Müslümanlığa yakışır mı ?

Bunu yapanlar Müslüman sayılır mı ?

Sapık Bahailerin yazdığı bir dua ile iyileştiğini söyleyen bir akıl hastasına inanılır mı ?

Bu şekilde davrananlar dinden çıkmış olmaz mı ?

Dinden sapanların peşinden gitmenin Allah indinde cezası nedir ?

İbrahimî dinler diyalogu adı altında , Peygamber Efendimizi külliyen reddedenlerle düşüp kalkmak İslamcılık mı ?

Cennet vaadi içine Gılman (Tüyü bitmedik oğlan çocuğu) koymak İslam'ın ahlak yönü ile bağdaşır mı ?

Ne Türklükte ne de İslamiyet'te olmayan böyle sapıklıkları , bu dünyada yapmak günah cennette yapmak sevap mı ?

Birader-i Azamı Şeyh Sait'in öcünü almaya uğraşan bir Kürdün arkasından gitmek Milliyetçilik mi ?

Okullarda , dersanelerde ve evlerde Kuran yerine Risale – i Nur paçavralarını okumak Müslümanlık mı ?

Afrika'nın ormanlarında, baltayı ilk olarak bu okullarla gören yamyamlara İstiklal Marşımızı okutmak Türklük mü ?

Başı her sıkıştığında Amerika'ya kaçmak ; devletin her kademesini sinsi sinsi ele geçirmeye çalışmak vatanseverlik mi ?

Diyalog adı altında Ortodoks , Katolik ve Protestan papazlarıyla , hahambaşıyla oruç (!) açmak ; Katolik papanın ayağına gitmek dindarlık mı ?

Bütün bunlar ortadayken ; kitaplar , dergiler , kasetler ortadayken , hala bu Amerikan maşası, Bahai sevdalılarının arkasından gitmek akıllılık mı , akılsızlık mı ?

Gaflet mi , dalalet mi , hıyanet mi ?

TÜRKÇÜLÜK BAHSİNDE GAFLET

■ NEJDET SANÇAR

Türk fikir tarihi hakkında biraz bilgisi olan, milli şuura sahip ve aklı başında her Türk kabul eder ki, Türkçülük milletimizin ülküsüdür. Türk'ü sevmek, Türk'ün büyüklüğüne inanmak, Türk'ün yükselmesi yollarını düşünmek gibi hep "Türk" fikri etrafında toplanan düşüncelerin, duyguların muhassalası diyebileceğimiz Türkçülüğün başlangıcını çok eski çağlara kadar götürmek, bu iman ilk izlerini pek eski devirlerde bile bulmak mümkündür. Fakat en az bir asırlık bir zamandan beri bu fikir Türk'ü seven, Türk'ü düşünen Türklerin kafalarında ve gönüllerinde, aralıksız bir zaman zinciri içinde, işlene işlene günümüze kadar gelmiş bulunmaktadır. Onun içindir ki Türkçülük, şahısların değil milletin malıdır. Ve bundan dolayıdır ki hiç kimse bu büyük fikri aklına estiği, hoşuna gittiği şekilde değiştirmek hakkına malik değildir.

Türkçülük bir ana fikirdir. Ve her ana fikir gibi bir takım unsurlara maliktir. Bu unsurlar arasında Türkçülük düşmanlarına öteden beri hedef teşkil eden ikisi ırkçılık ve Turancılıktır.

Türk milletinin düşmanları, Türkçülüğün bu iki büyük unsurunu asıllarından tamamen başka inançlarmış gibi göstermek için yıllardan beri o kadar sinsi ve fakat neticeli bir gayret göstermişlerdir ki, bugün bir çok kafalarda ırkçılık ve Turancılık fikirleri birer umacı gibi yer etmiş bulunmaktadır. Türk ırkçılığını Alman rasizmi gibi korkunç bir fikir haline sokanlar başta kızılar olmak üzere bütün Türklük düşmanlarıdır.

Yüzlerce defa söylendiği ve yazıldığı gibi Türk ırkçılığının Hitler rasizmi ile isim benzerliğinden başka hiçbir ilgisi yoktur. Şu kadar göbek saymak laboratuvarlarda kan tahlil etmek gibi şeyler düşmanların uydurdukları masallardır. Türk ırkçılığı, Türk soyunun büyük vasıflarını yaşatmak ve Türkleşmek istemeyen sinsi Türk

düşmanlarının milletimize ihanet etmemelerini sağlamak düşüncesinden başka bir şey değildir.

Bir Türk kadar Türkleşmiş kimseleri Türklük kadrosundan çıkarmak gibi bir düşünce Türk ırkçılığında yoktur. Babası Türk olmayan Akif'in, Türkçüler tarafından bu derece tutulması bunu yeter derecede göstermiyor mu ?

Turancılık da, Tanrının Türk yarattığı insanları Türk saymak ve onların hepsinin saadetini istemek fikridir. Esir Türkleri kurtarmak için sağa sola savaş açmak, yani sonu belirsiz maceralar ardında koşmak Turancılık değil, sadece bir masaldır. Turancılık, Türkiye'yi ihmal fikri de değildir. Türklüğün temeli elbette Türkiye'dir. Türkiye'yi ihmal en az bir cinayettir. Fakat Türkiye'yi yıkılmaz ve aşılmaz bir kale haline getirmeye çalışırken, Tanrının Türk yarattığı, bizden uzakta kalmış, yabancı çizmesi altında inleyen insanları, kardeşleri düşünmek, onların yaslarıyla yaslanmak, sevinçleriyle (eğer olursa!) sevinmek de bir cinayet midir?

Kim ne derse desin, ırkçılık ve Turancılık, Türkçülük ana fikrinin iki büyük unsuru olmakta devam edecektir. Zira bu iki unsur ret olduğunda Türkçülük, tarihi manasında Türkçülük olmaktan çıkacaktır. Türkçülüğü, tarihi seyri dışında böyle acayip bir hale sokmak ise kimsenin haddi değildir.

Düşmanlar ne kadar sinsi saldırsa saldırsın, gafiller gaflette ne mertebe ileri giderlerse gitsin, bu böyledir ve böyle olacaktır.

Bu tarihi gerçeği şimdiye kadar düşmanlara karşı çok kereler haykırdık. Burada bir kere de gaflet içinde bulunanlara tekrarlıyoruz: Bir tek Türkçülük vardır. O da tarihi manası ile Türkçülüktür. Bu gerçek Türkçülüğün şu veya bu cephesini inkar edenlerle aynı safta olamayız. Çünkü nasıl su, hidrojen ve oksijen unsurlarının birleşmesiyle meydana geliyorsa, Türkçülük de kendisini meydana getiren unsurlardan mürekkep bir ulu fikirdir.

ORKUN SAYI:68

18 OCAK 1952

IRAK'TA NELER OLUYOR?

■ MURAT TÜRKMENATA

murat@turanc.tc

Yönetim Nakli

30 Haziran günü yönetim teslimini beklerken bunun 28 Haziranda gerçekleşmesi ile birlikte ABD'nin hazırladığı sürpriz pek de umulan gibi olmadı. Kısaca plan şuydu; ani bir yönetim nakli ile terör olaylarının bir anda kesilmesi ve uluslar arası destek sağlayarak yeni yönetime meşruiyet kazandırılması planlanılmıştı.

İlk bakışta yönetim nakli ve meşruiyeti sağlamak ABD'nin desteğiyle sağlanabilirken terör soru işareti ile bir takım stratejistlerin gözünde bir yanda tutulmaktaydı fakat Irak gerçekliğinde durum hiçte soru işaretini gerektirmiyordu çünkü patlama olayları tamamen CIA'in hazırladığı bir komplo idi ve dikkat edilseydi açıkça bu saldırıların sadece polis merkezlerini ve yerel güvenlik kuvvetlerini hedef almasından anlaşılabilirdi.

Tamam da hala neden terör olayları veya (direniş) devam ediyor diyebilirsiniz, bunun yanıtını ABD'nin ve yeni Irak hükümetinin çıkışlarından anlayabiliriz. Hatırladığım kadarıyla yeni yönetimin 2 veya 3. günüydü, kukla Irak Dışişleri, Suriye ve İran'ın terör olaylarını desteklediğini ve bunu kesmesini istedi ve aynı gün iki İran vatandaşı patlatılmaya hazır bir arabayla birlikte tutuklandı. Bu sayede gözlerin İran'a kayması sağlandı. Aslında bu defa hedef doğrudu Suriye ve İran'ın bu olayların arkasında olduğu da aşıkardı ve kendilerine göre haklı nedenleri vardı. Irak'ta huzur demek Suriye ve İran'ın Rejim değişikliğinin ilk sinyali demektir.

Büyük Ortadoğu Planı denilen sihirli değnek bu topraklara değdiğinden beri Türkiye'de, Suriye'de ve İran'da ardı ardına baş gösteren huzursuzluklar, PKK'nın yeniden silahlı saldırılara başlaması- Halı saha maçından çıkan Kürtlerin ayaklanma teşebbüsü ve sair olaylar Amerika ve müttefiklerinin Irak'ta kendi çıkarlarının güvenliği için arzu ettikleri huzuru sağlamak amacıyla çevre ülkelerin huzurunu bozma maksatlı olarak girişilen bir çeşit

taarruzdur. Çevre ülkeler kıpırdayamaz hale gelirse Irak'ta at oynatmak çok kolay olacaktır.

Kerkük ve Irak'ın kuzeyi

Kerkük'te ise Türkmenlerin durumu ciddi gerileme kaydetmektedir özellikle moral motivasyon bakımından Türkiye'nin tutumu Türkmenleri zor duruma düşürmektedir. TSK'nin bölgeden yavaş yavaş çekilmesi de son gelişmelerin tuz biberi oldu desek yeridir.

Tabii bu arada Kerkük'te ABD ve Britanya'nın konsolosluk açması Kerkük'ün ileriye dönük durumu hakkında az çok bilgi vermektedir.

Diğer taraftan Osman Korutürk adlı zatın söylemiş olduğu "kürdistana her hangi bir karşı duruşumuz yok" sözü kürdsat kanalında her gün defalarca yayınlanmaktadır ve çapulcu takımına bir moral ve motivasyon etkisi yapmaktadır.

Bu arada Kerkük'te faaliyet gösteren bazı Milli hareketler git gide zayıflamaktadır. Bunun nedeni de maalesef maddi sıkıntıdır ve yaşanan baskılardır. Fakat başta TMMT olsun ve diğer gönüllü Bozkurtların çabalarıyla Kerkük kalesi direnişe devam ediyor.

Son olarak 14 Temmuz 1959 olaylarının 45'inci yıl dönümü üzerine birkaç kelime söylemek gerek, ne yazık ki atalarımıza layık olamadık hele şehitlerimize hiç olamadık...

Bugün Kerkük'ün her köşe başında bu olayları gerçekleştirme emrini veren Berezani köpeğinin piçleri bulunmakta ve o gün bu olaylara fiilen katılan Talabani şerefsizinin adamları "Kerkük bizim" diye nara atmakta biz ise atalarımıza layık olamamanın utancı içindeyiz.

Onların Ruhü şad oldu mu bilmem ama bizlerin

ruhu fırtınalar içinde ezilmekte...

SÜLEYMAN'IN BAHÇESİNDE NELER OLUYOR?

■ MURAT TÜRKMENATA

murat@turan.tc

Yahudilerin vaad edilen topraklar (ARZI MEVUD) dediği, İsrail'in bayrağındaki iki çizgi arasındaki topraklardır yani Nil ve Fırat arası toprakların yanı sıra Süleyman bahçesi olarak adlandırılan bugünkü Türkiye'nin Güneydoğu Anadolu topraklarıdır... Bu yazının konusu "su sorunu ve Ortadoğu" olduğundan, okuyucunun dikkatini çekmek için biraz farklı fakat özünde çok önemli bir başlık olan Süleyman bahçesi ile Güneydoğu Anadolu'nun ve Ortadoğu'nun sorununun kaynağını, daha baştan gösterge olarak okuyucuya vermiş bulunuyoruz.

Su konusu, temelde bir çok olay, gelişme ve uzun veya kısa vadeli bütün siyasi, askeri ve toplumsal hareketliliğin özünü oluşturur. Hemen hemen bütün medeniyetler suyun bulunduğu civarda gelişmiş, ilk olarak Mezopotamya'da düşmana karşı bir stratejik silah olarak kullanılmış, Milattan önceki yıllarda kamıştan ilk baraj yapılmıştır, bir başka deyişle bütün gelişmiş medeniyetler suyun stratejik önemini fark etmiş ve bu doğrultuda politika yürütmüştür.

Bugüne dönersek su önemini katlayarak günümüze gelmiştir. Özellikle küresel ısınma sorunlarını göz önüne alırsak su sorunu artık hayati öneme haiz konuma gelmiştir. Bugün suyun kaba bir envanterini çıkarmaya kalkarsak inanılmaz bir manzarayla karşılaşırız, örnek olarak bugün yer yüzünün %71 su ile kaplı, bunun %97'si tuzlu %3'ü tatlı sudur. Tatlı suyun da büyük bölümünün erime tehlikesiyle karşı karşıya olan buz dağlarından oluştuğunu söylersek bu, durumun ciddiyetini fark etmemiz için yeterli bir sebeptir. Önümüzdeki yıllarda yağmur miktarının 3.430 m 'den 667 m'ye düşeceğini düşünürsek suyun (Doğal gaz, Petrol, Altın, Uranyum.....)dan çok daha önemli olduğunu anlamamız gerekir. Fakat ne yazık ki durum hiç de öyle değil. Bugün bütün dünyanın süper güçleri suyun hayati önemini kavramış olup bu doğrultuda politikalarını gütmektedirler. Tanınmış bir çok uluslar arası uzmanın analizleri

dönüp dönüp aynı noktada bileşmektedir; **"önümüzdeki dönem su kaynaklarına hakim olan, başat unsur olmaya adaydır"**. Türkiye'nin dünyanın en önemli dört akarsuyundan ikisine sahip olması Türkiye'yi bekleyen sıkıntıların da habercisidir.

Bu cümleleri yazarken (Strateji, Dolaylı Tutum) adlı kitap gözüme çarpmaktadır. Aslında oyunun kurallarını bilen, gerçek resmi hiç zorlanmadan görür, bugünlerde düşman yukarıda bahsi geçen kitaptaki yöntemlerden farklı bir şey yapmamaktadır. Sağ gösterip sola vurmak tarihin en eski hilelerinden birisi olsa gerek, birileri bu topraklarda farklı söylemler ile ortaya çıkmakta ama onu yönetenlerin tek amacı, asıl niyetlerini gizlemektir yani hayatın kaynağını ele geçirmektir. Bu uzun ve sıkıcı girişten sonra sizler ile başlıklar halinde konu ile ilgili bazı bilgileri ve tartışmaları inceleyeceğiz :

Ortadoğu ve SU

Bugün Ortadoğu da meydana çıkan tartışmalarda su konusu hep geri planda tutulmuştur veya en azından böyle yansıtılmıştır kamuoyuna fakat gerçekler hiç de öyle değil. Hemen hemen bütün anlaşmazlıkların ardında Su yatmaktadır. Filistin-İsrail sorunun temelinde mülteci veya egemenlikten çok kısıtlı su kaynaklarının kontrolü meselesi ağırlıktadır ve bir Filistinli politikacıya göre **"Halk Kudüs olmadan da yaşayabilir ama su olmadan yaşayamaz"**, öyle ki bugün bir İsraili günde 368 litre su tüketirken Filistinli sadece 88 litre tüketebilmektedir. İsrail-Suriye ilişkilerinde ise durum daha ilginç, İsrail'in işgal ettiği Golan tepeleri su kaynağı olup Yahudiler için hayati önem taşımaktadır onun için bu sudan vazgeçmesi söz konusu değildir. Suriye ise bunu bilmekle beraber Golan sorununu da ABD'yi devreye sokarak vereceği tavizler için karşılığında ABD'nin Fırat için Türkiye'yi sıkıştırmasını istemektedir. Suriye-Irak ilişkilerinde ise su (Fırat) hem ortaklık hem de düşmanlık nedenidir, Türkiye'ye karşı bir ortaklık ve güç birliği nedeni iken, aynı Fırat nehri yoluyla aralarındaki husumetlerin intikam aracıdır. Buna misal olarak Suriye yönetimi Tabak barajını kullanarak Bağdad'ı defalarca sel altında bırakması gösterilebilir. Körfez ülkelerinde ise durumun farkında değiller desek yeridir, körfez ülkeleri sahip oldukları zenginlik ile yüksek maliyetli su arıtma tesislerine sahiptir fakat bu tesisler her türlü saldırıya açık olduklarından ve düşük yoğunluklu çatışma ortamlarında ciddi su sıkıntısına gireceklerdir.

Bu ülkelerin bir çoğu yer altı sularını hızla tükettiğinden ve bu tür suların yenilenme imkanı olmadığından başlı başına tehlike unsurudur. Türkiye ile Suriye ve Irak arasındaki ilişkilerin temeline gelirsek yine aynı noktaya dönmüş oluruz yani su sorununun özüne, aslında bugünlerde ve önümüzdeki yıllarda Suriye ve Irak ciddi bir su sıkıntısı ile karşı karşıya değillerdir fakat ileriye dönük ciddi rahatsızlıkları var. Bir başka deyişle bugün yaratılan su sorunu siyasi maksat taşımaktadır.

Dicle ve Fırat nehirlerinin statüsü

Bu iki nehir uluslar arası sular statüsünde değerlendirilmektedir, tabii asıl sorun bu suların statüsünden çok kullanım şeklidir, bu noktada da Türkiye'nin tavrı net ve açıktır bu suların kaynağı Türkiye olduğundan bu sular üstünde Milli Egemenlik haklarını sonuna kadar kullanma yetkisine sahiptir, Suriye ve Irak'ın tutumu ise suların kullanım şeklini Türkiye'nin en az yaralanabileceği her tür antlaşma için bastırmaktadır.

Türkiye ve su antlaşmaları

Türkiye ilk su antlaşması Lozan Barış antlaşmasının 109'uncu maddesiyle kazanılmış hakların korunması ve ilgili devletlerin birbirinin menfaatlerini gözeteceklerdir. Hükmü kabul edilmiştir. Daha sonra 1946 da Irakla antlaşma imzalanmıştır. 1980-1992 yılları arasında Türkiye-Suriye-Irak arsında su anlaşmazlıklarını çözmek için 27 toplantı gerçekleşmiş fakat herhangi bir sonuç elde edilmemiştir. Bu arada kaynağı Lübnan olan ve Suriye'den geçerek Hatay ilimizden Akdeniz'e dökülen Asi nehri ile ilgili geniş kapsamlı bir su rejimi yoktur ve Suriye bu konuda Lozan antlaşmasına uymamaktadır.

Türkiye'nin su politikası

Ne yazık ki böyle bir politika yok, sadece sular üzerinde egemenlik haklarını kullanma tavrını sürdürmekte ama işin özüne bakıldığında yinede Irak ve Suriye'ye ciddi tavizler veriliyor, diğer tarafta ise durum her zamanki gibi farklı, su politikası Irak ve Suriye için hayati önem taşımaktadır. Hemen her ortamda ve devletler arası anlaşmalarda su konusunu gündeme getirmektedirler. Başta Bileşmiş Milletler ile Arap Birliği ve diğer ülkeleri bu konuda yanlış bilgilendirmektedirler. Sadece uluslar arası ilişkilerde değil Terör olaylarının baş nedeninin su meselesi olduğunu söyleyebiliriz. GAP projesiyle birlikte Türkiye'nin bu konuda eli sağlam olmasına rağmen tavizkar bir politika

gütmesi Dış politikanın yetersizliğinden kaynaklanmaktadır. Güneydoğu Anadolu Projesi harcamaları Türkiye'nin yıllık Milli bütçesinin %6-%9 'unu oluşturmaktadır. Hatta bu projenin ardından baş gösteren Kürt terörü Türkiye'nin yüz milyarlar ile ifade edilen bir zarara uğramasına neden olmuştur. Tabii burada bir çok kişi Terörün ve suyun bu bağlantısını tam saptayamayabilir. İzah etmek gerekirse, başta Suriye olmak üzere diğer çevre ülkeleri, ileride Türkiye'ye karşı su nedeniyle ellerinin kollarının bağlanmaması için dünyanın en büyük su projelerinden biri olan GAP'ı dolaylı veya dolaysız yollar ile sabote etmeye çalışmıştır. Önce Dünya Bankasından sağlanacak krediyi engellemiş daha sonra uluslar arası ilişkilerde Türkiye'yi sıkıştırma politikası gütmüş ve en son olarak Terör örgütlerine açık destek vermişlerdir.

Kürtler ve Su

Yukarda kısa da olsa bahsetmiştik, dolaylı stratejiler ile ilgili bazı ip uçlarını verdik. Hatta, Terörün aktif olduğu bölgeler veya düşük yoğunluklu çatışma ortamlarının olduğu yerde hep kürt vardır. Bu bir tesadüf değil elbette, bu bir dünya projesidir. Dünya hakimiyeti projesidir. Varın aktörlerini siz tahmin edin.

Bazı notlar

Bugün Türkiye eğer dilerse Suriye ve Irak'ı 8 ay susuz bırakma imkanına sahiptir. Filistin ve Ürdün yönetimleri İsrail ile yaptıkları pazarlıklarda suyu (taşınmaz mal) olarak değerlendiriyor, aynı petrol gibi. Fakat aynı millet (Araplar) Türkiye'nin benzer tutumunu kabul etmemektedir. Bazı çevreler Türklerin suya karşılık her hangi bir bedel alamayacağından -artı değer yaratamayacağından- bahsediyor ve bunu İlahi referanslara bağlıyorlar. Fakat her nedense aynı çevreler yararlandıkları kaynakların içinden sadece işlerine geleni alıyor veya yorumluyor. Halbuki (Zübde-tül Buhari) Tercümesinde "kullanacağınızdan fazla suyu başkalarından esirgemeyiniz..." sözü adeta Suriye ve Irak yönetimlerine atfen söylenmiş gibi. Bugün bu yönetimlerin talep ettikleri su miktarı ihtiyaçların çok üstünde. Suriye istediği miktarın ancak %45'ini kullanırken Irak %65'ini kullanmaktadır. Ne yazık ki ileriye dönük olumlu şeyler yazamayacağız. Özellikle Ankara'nın bu silik tutumu sürdükçe, Suriye ve Irak bugünkü olağan üstü durumu atlattıkları andan itibaren yine Türkiye'ye karşı birleşeceklerdir. Özellikle su karşılığında (Hatay, kürdistan,.....) ve aklınıza gelmeyecek kadar senaryo ve tezgahla karşı karşıya kalacağız, Tabii yakında Bileşmiş kararıyla sular üzerindeki Egemenlik haklarımız elimizden alınırsa hiç şaşmamamız gerek.

KIBRIS BARIŞ HAREKATININ 30. YILI

■ ÖNDER TURANCIOL

onder@turanciol.com

Bundan tam 30 yıl önce Türk Silahlı Kuvvetleri o meşhur 1. Kıbrıs çıkarmasını yaparak adadaki Türklerin can ve mal güvenliklerini teminat altına aldı. Harekatın tarzı ve gelişimi üzerine 30 yıldır pek çok yazı ve kitap yayınlandı. Burada uzun bir şekilde tekraren onları yazmanın gereksiz olduğunu belirtmek isterim. Asıl bahsetmek istediğim rum ve yunan soysuzlarının yapmış olduğu zulüm, işkence ve hainliklere karşı milenyum hükümetlerinin ve medyanın tavırlarından ibaret olacaktır.

Türkiye'nin AB sürecinde hızlı adımların atıldığı son yıllarda ister istemez üzerimizde de AB balyozunun gölgesini hisseder olduk. Yapılan her icraatımız da, söylenen her sözde adeta kısıkaç altına alındık. Eski DEP Milletvekillerinin gösterileri sirkteki şebeklerden daha çok prim yapsa da, biz onlara ve kürdlere karşı sanki yıllardan beridir haksızlık ediyormuşuz tezini savunanlara da adeta "haklısınız ama bizi de artık böyle kabul edin" deyiverdi. Teslimiyeti kendine zırh yapan zihniyetin yaranma ve yalakalaşma politikalarının bizi nereye kadar götüreceği merakımızı uyandırır da asıl bizi hayrete düşüren rum ve yunan yetkililerine karşı gösterilen aşırı dostluk ve samimi yaklaşımların neticesinin ne olacağıdır.

30 yıl önce bizi harekate mecbur eden zihniyete karşı çanak yalayıcı durumuna düşmek büyük Türk devletini ne kadar aşağılık durumuna düşürdüğü aşikar olsa da, bunun böyle gitmeyeceğini bir kez daha haykırdığımızı belirtmek isterim.

Ne değişti sorusuna sanırım verilecek en güzel cevap "anlayış" olacaktır. Yani "siz bizi astınız, kestiniz, öldürdünüz ama bunlar eskidendi önemli olan bugün" diye düşünmenin altındaki esrarı algılamakta zorluk çekmekteyiz. Avrupa şampiyonluğunu kazanan yunan milli takımına karşı ellerinde Türk ve yunan bayrağı ile taksimde sevgi gösterileri yapan yarım akıllı dangalakların, bir de üstüne üstlük ertesi gün büyük tirajlı bir gazetenin sür manşetinde bu saçmalığı devam ettirmesi, "onlar bunu yapar mıydı" sorusunu zihinlere taşıyor.

Buna verilecek yanıt medyadaki haysiyet ve şeref mefhumlarının tartışılmaya açılması gerektirir .

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin AB sürecinde karşı karşıya kaldığı ikiyüzlülük, serzenişimizin ve eleştirilerimizin ne kadar haklı olduğunu göstermiyor mu zaten. Türklere güvenmiyoruz diyen 15-16 yaşındaki rum çocuklarının bile asırlık kını bu kadar aşıkarken, hükümetin el etek öpme hastalığı hele hele de rum ve yunana karşı bu kadar samimi havalalarının sebebini Türk milletinin takdirlerine sunuyorum.

Hükümet başı sanırım sadakatin bedelini Karamanlis'i kızının nikah şahidi yaparak hak etmiş oldu. İnşallah diğer çocuklarını da evlendirmeye kalkmaz birine Berlusconi, diğerine Karamanlis acaba diğerlerine kim nikah şahidi olacak da biz bu sefer nelerden vazgeçeceğiz sorusunu şimdiden sormak durumundayız.

Harekatın 30. yıldönümünde, tüm şehitlerimize sonsuz rahmet diliyorum. Tanrı Türk'ü Korusun!

Haklar çok çeşitlidir . Yakın tarihimizde bu haklar yüzünden çıkan ilk olay İspat Hakkı olayıdır . 1957 seçimlerinden önce DP' li bir gurup milletvekili CHP için İspat Hakkı istemişler , bu da parti içerisinde bölünmeyi beraberinde getirmişti. O dönemde DP' den ayrılan bu gurup kısa zamanda CHP'nin de önüne geçerek Millet Meclisinde Ana muhalefet olmuş fakat yapılan erken seçimde sadece 4 milletvekili alabilmişlerdi . Baktılar ki olmayacak CHP'nin sine-i hamisinde erimeyi kabul ediverdiler .

1980'li yıllarda ise Kadın Hakkı ortaya çıktı . Kadın Hakkı için kitaplar yazıldı , filmler çevrildi fakat bu da tutmadı . Kadın Hakkı diye bir şey olamazdı çünkü Hakkı erkek adıydı.

Ve aradan bir 20 sene daha geçtikten sonra anadilde yayın hakkı ile karşı karşıya kaldık . Biz Türkçüler bu işin götüreceklərini çok iyi biliyoruz . Fakat burada sizinle paylaşmak istediğimiz konu biraz daha farklı .

Biliyorsunuz ki , Television of Recep Tayyip'de (TRT) anadilde yayın komedisi başlayınca Çingeneler , Lazlar gibi guruplar da kendi dillerinde yayın yapılması için müracaat etti. Bunların bir kısmı da gazete sayfalarına yansıdı . Biz burada gazete sayfalarına yansımayan bir talep mektubunu yayınlayacağız .

Maksat Demokraasi olsun . Mektubu yazan Türkiye'de 10 senedir ailesiyle birlikte yaşamakta olan bir Papua – Yeni Gine'li .

“ Kodo muna kepesi ! (Sayın yetkili)
Baraban di , şaklaka diki göçürtük . (Ben 10 senedir İstanbul'da ailemle birlikte yaşıyorum)
Sen Gay Sen . (Siz o kadar büyüktünüz ki)
Boru borobu sende . (Bu isteğimi kırmayacağınızı biliyorum)
Badi badi papada ki di . (Benim 3 çocuğum var)
Tora badi badi İrian Nadaki Mazoki şakşuki mala . (Ama çocuklarım kendi dillerini bilmiyorlar)
Hobunu niçi . (Bunun için)
Huruni Küregimi araklan dakari mazuşi . (Anadilde yayın hakkımızı istiyoruz)
Horo hudoni (Eğer bize hakkımızı vermezseniz)
Sen ti Evrope haini çaşute papazi niyazi . (Sizi Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine şikayet etmek durumunda kalacağım)
Kodo muna dame . (Hepinizi en içten saygılarımı sunarım)

Mandinga Muna Pelesi

Evet mektup böyle . Ne dersiniz ? Kelime çorbalarına bu hakkı veren hükümet , sadece 5 kişinin konuştuğu ses çorbalarını bu haktan yoksun bırakır mı ?

BOZKURT DERGİSİ YAZI KURULU

(Ankara'daki Türkçülerin Protesto Afişi)

TÜRKİYE TÜRKLERİN Mİ?

■ FERHAT UÇKUNOĞLU

Türkiye'ye gerçek demokrasi gelmeye başladı! Devlet kanalında Kürtçe, Arapça, Boşnakça, Çerkezce yayınlar başladı. O kadar demokratiğimiz ki farklı soydan olanların bir kısmı talep etmeden hükümet organı durumdan vazife çıkarıp yayına başlıyor. Talebi de geçtik Boşnak dernekleri karşı çıkmasına rağmen yine de Boşnakça yayın yapılıyor.

Artık öyle bir hale geldik ki devletimizin teröre karşı, vatanın bölünmez bütünlüğüne karşı mücadele etmesini isteyeceğimiz yerde bunların desteklememesini istemek zorunda kalıyoruz fakat dualarımız kabul olmuyor.

Bu Kürt halkı kendi hallerine bırakılsa değil Kürt devleti kurmak, iki günde kendi kendilerine düşman kesilirler. Çünkü öyle bir yapıya sahipler ki aralarında 2km. uzaklık bulunan iki köy birbiriyle dil yönüyle anlaşıyorlar. Hükümet de bunlar birbiriyle anlaşır birlik oluştursunlar diye ortak bir payda oluşturarak bir Kürtçe dil oluşturdu. (ne kadar dil olduğu da tartışma konusu) Bu uygulama 5-10 sene sürdüğü takdirde doğuda anlaşılmayan Kürtler anlaşma dili bulacaklar. Daha sonra kendilerine göre isteklerini dile getirecekler 'ayrı dilimiz var, ayrı medeniyetimiz var vs. ayrı devletimiz olsun' diyecekler. Ancak bunları kendi çabaları ile değil de devlet tarafından yapılması çok düşündürücü bir durum. Kendi çabalarıyla imkansız çünkü yaşantıları bir düşünceyi bir devlet kurmayı veya bir siyasal hareket yapmaya elverişli değil. Bir erkek 3-4 kadınla evlenmesi her birine 7-8 çocuk yaptırması ve bunlara okuma yazma dahil hiçbir şekilde eğitim verilmemesi, yetişme tarzları hayvandan farksız olmasından dolayı bunlardan bir düşünce beklenemez. Bunların tek yapacağı çobanlarının (aşiret ağaları) vur dediği kişiyi vurmak, seçimlerde seç dediği kişiyi seçmektir.

Kimse kimseyi kandırıp da devlet oraya para vermiyor yatırım yapmıyor demesin. O yatırım paralarının aşiret ağalarının cebine gittiğini dikkatli bakabilen herkes görebilir.

Zaten oraların gelişmesi bu ağa kısmının işine gelmiyor çünkü buralar gelişirse bu koyunların gözü açılır ve çobanlarının karizması sarsılır, istedikleri gibi at koşturamazlar. Bu şekilde bir yapı olduğundan çoban ikna edildiği zaman o bölgenin milletvekili kesinleşiyor. Bundan dolayı partilerin fikirleri değişiyor ve şöyle bir sonuç çıkıyor; diğer bölgelerde adaylar seçilmek için para harcarlarken doğuda ise partiler (genelde mecliste özellikle iktidar partisi) bu aşiretlere para yağdırmaya başlıyorlar.

Yukarıda da dediğim gibi siyasallıktan anlamazlar ancak dağlara çıkmayı bilirler çünkü yaşam süreleri boyunca bunlar yüklenmiştir beyinlerine. Bir söz vardır eşeğe altın semer vurmuşlar eşek yine eşek. Babası Kürt, anası Yahudi dönmesi olan Erdal; vatana ihanet eden, Kürtçülük yapan terörist şerefsizleri adam yerine koyup TBMM'ye soktu. Bunlarda tuttular mecliste olay çıkardılar. Farklı bir şey bekleyemezsiniz bilgisayar gibi ne yüklerseniz beynine onu yaparlar yer veya zaman önemli değildir.. Leyla ZANA ve maymun Apo'nun diğer müritleri eylemlerini tamamladılar sonrasında demokratik hukuk devleti olan! ülkemiz gereğini yaptı ve bu şerefsizleri hapse attı. Daha sonrada demokratik hukuk devleti, hukukun üstünlüğüne inandığı için yargılamada eksiklik gördü ve dışarı saldı. Tabii ki bu şerefsizlerin beynindeki programları yine devreye geçti ve eylemlere yeniden başladılar. Ne tesadüftür ki bu arada hükümet yine ütopyasını gerçekleştirmek amacıyla yüce TÜRK ırkının bileklerini keserek öldürmeye çalışıyor. Bunu doğal karşılayabiliriz belki çünkü hükümetin Türk milletini düşünme gibi bir fikriyatı yok fakat bunlar kendi tebaası olan İslamcı düşünceden de taviz verdi ama o cenahtan da herhangi bir ses çıkmadı. Tam bu sırada adalet bakanı ve hükümet sözcüsü aslında ülkede sansasyon oluşturacak açıklama yapıyor ve diyor ki''dışarı saldığımıza pişman etmesinler bizi'' bu söz hükümetin yargıya ne kadar etki edebildiğinin göstergesi olmuştur.

Şimdi sormak gerekiyor; hani hukuk devletiydik?
Hani hukuk her şeyin üstündeydi? Hani adalet
mülkün temeliydi? Hani yargı bağımsızdı? Bir
hükümet nasıl yargıya karışabiliyor? En büyük
soruda bu büyük olaya Türk milleti niye tepkisiz
kaldı? Neredeydi bu Türk milleti? Cevap Basit
aslında Türk milleti hala Caner’le Tülin’i
evlendirmeye zorluyor, popstar adayı seçiyor, dizi
seyrediyor, Gülben Ergen’in selülitleriyle
uğraşıyor.

Türk milletinin farklı ve aslında kötü bir huyu
var “aman vatanıma milletime zeval gelmesin ben
sesimi soluğumu keserim gerekirse ölürüm de,
yeter ki vatanım sağ olsun” bu düşünceyi son
dakikaya kadar savunur. Son dakikada
bakar ki iş başa düştü, vatan elden gidiyor kendisi
duruma el koyar ve galip gelir. Şimdi kötü taraf
bunun neresinde diye bir soru gelebilir
akıllara. Kötü tarafı son dakikaya kadar
beklemesi. Daha önce hareket edilse
hem daha kazançlı hem de daha rahat zafer
kazanılması mümkündür. Şu an o son dakika
geldi geçiyor. Peki Türk milleti niye daha
susuyor? Cevabı basit; Türk milleti susturuluyor
bunu alenen yapmıyorlar da gizliden
yapıyorlar bunu da televolelerle,dizi vb.
programlarla yapıyorlar. Bu güne kadar hangi
program için bir TV kanalı açılmıştı? Hangisi için
24 saat yayın yapılmıştı. Reklam geliri bile bunun
masrafını çıkarmazken niye bir
program için tv kanalı açılıyor 24 saat röntgen
görüntüleri yayınlanıyor.Tanrı Türk’ü asıl şimdi
Korusun.

Peki bu kadar bozulmuş bir düzenin çaresi yok
mu? Elbette var. Dava adamlarının en büyük
özellği ileriye görmeleridir. Atatürk dahil bütün
Türkçüler bu bozulmayı görmüş TÜRKÇÜ olun
demiş bizim insanımız türkücü olmaya çalışmış.
Türk ırkının düştüğü bu bataklıktan kurtulmasının
tek bir yolu vardır; YA DEVLET TÜRKÇÜ
OLACAK YA DA TÜRKÇÜLER DEVLET
OLACAK.

MASAL DEĞİL EFSANE

Ebabil kuşlarının attığı küçük taşlar
Öldürmeye yetmiş kafirin filli ordusunu
Taşlar yüksekten gelmiş elbet
Yağmur yağar gibi çokmuş
Bir de inanç eklenince hak yerini bulmuş
Yüreğimizdeki efsane de böyle başlıyor.
Küçük taşlar, büyük işler.
Efsane bu fark eder mi?
Belki kurtlar, belki kuşlar...

Kimisi haklıyı bulamamış
Çocukken dinlediği masallar gelmiş aklına
Büyükanneyi yutan kurttan bilmiş her şeyi
Oysa kadının huyunu suyunu
Krallığa ettiği oyunu soran olmamış.
Bu sefer de bizim kurt
Ebabil gibi ağzında değil, zalimin zoruyla
Midede taşımaya mahkum olmuş taşları.

Zamanla sayıları azalınca,
Yükleri de ağırlaşmış.
Ama yılmayanları ,
Cep doldurmaya dalmayanları ,
Mevsimi geçip de solmayanları ve
Azrail ile tanış olmayanları
Bu yolda yürümeye devam etmişler .
İşte biz de onları efsane bilmişiz .
Sahte masallarla farkını
Davamızın tohumunu
Ekenlerden öğrenmişiz .

S. Ceylan MAMAT

KİTAP TANITIMI

Tarihi ve köklü Türk şehirleri oldukları halde Türkiye’den koparılan Kerkük-Musul-Erbil-Süleymaniye, 1918-1920 yılları arasında İngilizlerce ve sonrasında da Araplarca ele geçirildi. O tarihlerden bu güne kadar kendi kaderlerine ve işgalcilerin insafına terk edilen Irak Türkleri, İngiliz ve Arap yönetimleri tarafından çeşitli soykırımlara maruz kalmışlardır. Kerküklü yazar ve araştırmacı Şemsettin Küzeci’nin uzun yıllar üzerinde çalıştığı KERKÜK SOYKIRIMLARI (Irak Türklerinin Uğradığı Katliamlar;1920-2003) konulu kitabı, Nisan ayında Ankara’da TEKNOED yayınevinden çıktı.

Kitabın birinci bölümünde 1920’de, 1924’te, 1946’da ve 14-17 Temmuz 1959’da Kerkük’te meydana gelen katliamlarına yer verilmiş. İkinci bölümde 1991 Körfez Savaşı sonrasında Tuzhurmatu, Tazehurmatu ve Altinköprü’de Baasçı Arapların gerçekleştirdiği katliamlar anlatılmış. Irak’ın kuzeyinde Körfez Savaşı sonrası oluşturulan güvenlik bölgesinde 31 Ağustos 1995, 10 Ağustos 1998, 11-12 Temmuz 2000 tarihlerinde Barzani’ye bağlı Kürdler tarafından Türkmenlere yapılan saldırılar da kitapta yer almış. Üçüncü bölümde Saddam sonrasında Kerkük, Tuzhurmatu ve diğer Türkmen bölgelerinde ABD, KDP, KYB

tarafından Türkmenlere karşı tertiplenen ve soykırım niteliğini taşıyan olaylar anlatılmış.

Osmanlı komutanlarının Kerkük kalesindeki mezarlarının tahribi, Kültürel soykırımlar ve bu hususta BM, AB ve TBMM raporları, Kürd devletinin kurulma planı, Barzani’nin dedesinin kimliği ve Osmanlı döneminde niçin idam edildiği gibi konular da kitapta işlenmiştir.

Önsözünü Türkçü camianın yakından tanıdığı, Türkmeneli davasının önemli isimlerinden Nefi Demirci amcamızın kaleme aldığı Kerkük Soykırımları adlı 490 sayfadan oluşan kitapta yaklaşık 120 katliam fotoğrafına da yer verilmiştir.

Nefi Amca’nın yazdığı önsözü buraya aktarıyoruz: “ *Kitap’ta okuduğumuz üzücü olaylar, ne yazık ki birini takip etti. Önderlerimiz idam edildi, Kerkük yağmalandı, Kürdistan’ın içinde olduğu iddiaları Dünya kamuoyunda tartışılır hala geldi ve 2003 Kerkük’ün işgali yağmalanması, kimliğinin değişim fiili gerçekleşti. Türk topraklarında gözü olanların bayraklarını gören Türkmenler geç kalmışlardı. Türkmenlerin, kronolojik olarak başlarından geçen olayları ve sonuçlarını anlatan bu eseri dikkatli okuyup iyi düşünmeleri gerekir. Eser Türkmenlerin tarihi, siyasi ve kültürel yaşantılarını bilmeyenlere, ders olacak bir şekilde, akıcı, tarafsız, gerçekçi sırasına uygun sade bir dille yazılmış. Eser, belgeler içeren bir başvuru kaynağı Türkmeneli topraklarında cereyan eden olayları dünden bugüne kadar, topluca, özet olarak bulabilme imkanı sağlamakta. Geniş araştırma yapanlara ışık tutan değerli bir kaynak. Küzeci, öz toprağı içerisinde bir toplumun bu hallara nasıl ve niçin geldiğini, düştüğünü gözler önüne sermekte büyük bir hizmet ifa etmiş.”*

İSTEME ADRESİ: TEKNOED Yayınevi Fevzi Çakmak 2 Sok. 36/30 Kızılay Ankara Tel. (312)230 55 91 Belgegeçer:(312)230 55 92

BİLGİSAYAR DÜNYASI

■ GÜRHAN ÖZEN

gurhan@atsiz.org

İşlerimin yoğunluğu ve bir yakınımı kaybetmem yüzünden yazılarıma ara vermek zorunda kalmıştım. Bu yüzden son iki sayıdır dergide yazılarım yayınlanamıyordu. Bu zorunlu ayrılıktan dolayı özür dilerim. En son yazımda dizilere, iş akışı kontrolüne ve döngülere değinmiş ve gelecek dersimizde döngülere kısaca değindikten sonra PHP ile işletim sistemi ve dosyalara nasıl ulaşacağımızı göreceğimizi söylemiştik. Şimdi ilk olarak break ve continue deyimlerinin döngülerde hangi amaçlarla kullanıldığını göreceğiz.

break ve continue deyimleri:

break deyimini döngülerden çıkmak için kullanılır. Daha önceden de gördüğümüz gibi, döngüler döngü bitesiyse kadar devam ederler, fakat bazı hallerde belirli bir koşulu yakaladığımız anda döngüden çıkmak isteyebiliriz. break deyimini kullandığımızda döngüden tamamen çıkmış oluruz, tekrardan döngüye geri dönülmez. continue deyimini ise break deyimine karşı olarak döngüye tekrardan geri dönmemizi sağlar. Şimdi bu iki deyim örnek kodla görelim, böylece her ikisini de daha da iyi anlayabiliriz.

```
001 <?php
002
003 print "<html><body>";
004
005 for ($a=1; $a <= 10; $a++ ) {
006
007   if ( $a == 5 ) {
008     break;
009   }
010
011   print "\$a = $a <br>";
012
013
014 }
015
016 print "</body></html>";
017
018 ?>
```

(phpders4.1.php) Dosyayı çalıştırdığımızda karşımızda göreceğimiz sayfa:

```
$a = 1
$a = 2
$a = 3
$a = 4 olacaktır.
```

9. ve 11. satırlar arasındaki koda bakılırsa, \$a değişkeninin 5 değerine eşit olup olmadığı test ediliyor, eğerki \$a'nın değeri 5 ise, break deyimini ile döngüden tamamen çıkılıyor. Bu yüzden, döngü normalde 10'a kadar devam edilecek şekilde tasarlandığı halde 5'de break deyimini ile çalışmasını sürdürüyor ve 5'den sonra program döngüden tamamen çıkıyor. Şimdi de aynı kodu continue deyimini ile yazıp, onun sonucunu görelim:

```
001 <?php
002
003 print "<html><body>";
004
005 for ($a=1; $a <= 10; $a++ ) {
006
007   if ( $a == 5 ) {
008     continue;
009   }
010
011   print "\$a = $a <br>";
012
013
014 }
015
016 print "</body></html>";
017
018 ?>
```

(phpders4.2.php) Buradaki kodu çalıştırdığımızda karşımıza :

```
$a = 1
$a = 2
$a = 3
$a = 4
$a = 6
$a = 7
$a = 8
$a = 9
$a = 10 çıkacaktır.
```

Dikkat ederseniz \$a = 5 satırının olmadığını göreceksiniz. Çünkü \$a'nın değeri 5 iken continue deyimini döngüyü atlayıp doğrudan bir dahaki döngüye gidiyor. Yani \$a 5 iken 10. ve 13. satırlar arasındaki satırlar atlanıp program döngünün bir sonraki basamağını yapmak için 5. satıra geri dönüyor. break ve continue deyimleri ile döngüleride tamamlamış oluyoruz. Lütfen yazı hakkındaki görüşlerinizi bildiriniz.

TÜRK YİĞİTLERİ

■ www.turkyigitleri.com

ZEKİ VELİDİ TOGAN

(10 ARALIK 1890 / 26 TEMMUZ 1970)

Zeki Velidi Togan, 10 Aralık 1890 tarihinde Başkurt ilinde İsterlitamak'a bağlı Küzen köyünde doğdu. Daha ilk medrese tahsilini yaparken bir yandan da özel Rusça dersleri alıyordu. Öğretmen olan annesinden Farsça öğrenmeyi de ihmal etmiyordu. 1902 yılında orta tahsil için Ütek'e bulunan dayısı Habib Neccar'ın medresesine gitti. Buradaki öğrenimi sırasında Arapça dersler alarak dil bilgisini geliştirdi. 1908'de köyünden kaçarak Kazan'a gelip burada özel dersler aldı. Bu arada Katanov ve Aşmarin gibi bilginlerle tanıştı. 1909 yılında mezun olduğu Kasımiye medresesine "Türk Tarihi ve Arap Edebiyatı Tarihi Muallimi" oldu. 4 yıl süren bu öğretmenliği sırasında 1911 sonlarında yayınladığı Türk ve Tatar Tarihi adlı kitabı sayesinde meşhur olmaya başladı. Bu eserin iyi yankıları sayesinde Kazan Üniversitesi Arkeoloji ve Tarih Cemiyeti'ne Aza seçildi. 1913'te Fergana'ya, 1914'te Buhara'ya araştırmalar yapmak için gönderildi. Bu seyahat neticelerine ait hazırlamış olduğu raporlar başta Petersburg Arkeoloji Cemiyeti olmak üzere Kazan ve Taşkent Arkeoloji cemiyetleri mecmualarında yayınlandı. Bu arada Prof. Katanov'un şimdi İstanbul Üniversitesi Türkiyat Enstitüsü'nün esas nüvesini teşkil edecek olan kitaplarının Türkiye'ye gönderilmesine vesile oldu. Daha sonra Rus Millet Meclisi Duma'da Ufa Müslümanlarının temsilcisi olarak bulunmak üzere Petersburg'a gitti. Bilimsel çalışmalarına siyâsî çalışmalarını da eklemiş oluyordu. Bu

sırada Bolşevik ihtilâli patlak verince o da Türklerin durumunun düzelmesi için mücadeleye girişti. Bolşevik İhtilâli'nden 22 gün sonra 29 Kasım 1917'de Başkurt ilinin muhtariyeti ilan edildi. Orenburg'u 18 Şubat 1918'de işgal eden Sovyetler onu tutukladılarsa da 7 Haziran'da hapisten kaçtı. Başkurt hükümeti kurulduğunda Togan, Harbiye Nazırı oldu. Bundan sonra Lenin, Stalin ve Troçki ile defalarca görüştü fakat olumlu sonuç alamayınca Türkistan'a çekilip orada mücadeleye karar verdi. 1920-23 yıllarında Türkistan'da amansız bir mücadeleye girişti ise de başarılı olamadı. Basmacı Hareketi'nin içinde bulundu. Türkistan Millî Birliği'nin kurucusu ve ilk başkanıdır. Paris, Londra ve Berlin'deki bir çok Orta-Asya tarihçisi onunla çalışmak istemesine rağmen, devrin Türkiye Milli Eğitim Bakanı Hamdullah Suphi, Fuat Köprülü, Rıza Nur, Yusuf Akçura'nın istekleri sayesinde Türkiye'den davet aldı. 20 Mayıs 1925'te geldiği Türkiye'de Maarif Vekâleti Telif ve Tercüme Encümeni'ne tayin edilmiştir. O zamanki Ankara'nın kitap açısından yetersiz olması yüzünden kendi isteği ile İstanbul Darülfünun'u Türk Tarihi Müderris Muavinliği'ne tayin edildi. Bundan sonra İstanbul ve Anadolu kütüphanelerinde hummalı çalışmalarına başladı. Fakat, 1932'de I. Türk Tarih Kongresi'nde tıp doktoru Reşit Galip'in sunduğu Orta Asya'da iç deniz olduğu ve bunun sonradan kurduğu konusu hakkındaki tebliğini eleştirince, Togan aleyhine bir kamuoyu oluştu. Kendisine takınılan bu kötü tutum üzerine ülkeyi terk etme kararını verdi. 8 Temmuz 1932'de istifa ederek Viyana'ya gitti.

1935'te doktora çalışmalarını bitirdikten sonra Bonn Üniversitesi'nde, 1938'de Göttingen Üniversitesi'nde ders verdi. 1939'da Millî Eğitim Bakanı'nın daveti üzerine tekrar Türkiye'ye geldi. İstanbul Üniversitesi'nde Umumî Türk Tarihi Kürsüsü'nü kurdu. İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Türkiye'de Sovyetler aleyhine faaliyet ve Turancılık suçundan tutuklanıp İrkçılık-Turancılık davasında mahkeme edildi. 10 yıl hapse mahkum edildiyse de Askerî Mahkeme kararı bozdu ve Togan beraat etti. 1948'de yeniden döndüğü üniversitedeki görevine ölümüne kadar devam etti. 1951'de İstanbul'da toplanan XXI. Müsteşrikler Kongresi'ne Başkanlık etti. Bu onun bilimsel alandaki şöhretini çok daha artırdı. Zeki Velidi Togan 26 Temmuz 1970'te İstanbul'da uçmağa vardı.

Aziz Türk Milleti,

İstiklal marşımızda “bastığın yerleri toprak diyerek geçme tanı düşün altında binlerce kefensiz yatani” mısraları ile ifade edilen vatan toprağındaki şehitlerin kanı henüz kurumamışken, gazilerin yaraları onmamışken vatan toprakları tekrar asil Türk kanı ile sulanmaya başlanmıştır.

9 Haziran 2004, TRT’nin ilk kez yayımladığı kürdçe’nin kırmanç lehçesindeki programının ardından konuşan bir “yazar” T.C. Leyla Zana’dan özür dilemelidir demesinden 3 saat 15 dakika sonra Yargıtay aralarında Leyla Zana’nın da bulunduğu dört eski D.E.P. li milletvekilinin tahliyesine karar verilmiştir. Tahliye olan mahlukat gittiği her yerde “Biji Apo, Serok Apo ve imralı'ya selam" sloganları eşliğinde kürt paçavrası ve öcalan posterleri taşıyan kalabalıklarla karşılanmıştır.

HADEP genel başkanı Tuncer Bakırhan adlı soy problemlı şahıs “Bu halkın isteğı doğrultusunda daha güzel adımlar atılmasını talep ediyoruz. Yoksa bu barış ortamını bir daha yakalamayabilirsiniz” sözleri ile tehdit savururken öcalan’ın içişleri ve dışişleri bakanı görevi verdiği Leyla Zana ve Orhan Doğan il il gezerek terör örgütü ile Türkiye Cumhuriyeti arasında adeta arabuluculuğa soyunmuştur.

Türk devletine karşı olan isyanları hafızaları öyle 20 seneden öncesine gitmeyenlerin sandığı gibi öcalan çapulcusunun kurduğu örgüt ile sınırlı değildir. Bağımsız bir Kürt devleti kurmak amacıyla 1806'dan Cumhuriyete kadar 13 isyan, 1924'ten 1938'e kadar 25 bölücü isyan çıkarılmıştır. Bu isyanları Kürt Teali Cemiyeti, Hoybun Cemiyeti ve Kürt Bağımsızlık Komitesi organize etmiştir.

Damarlarındaki asil Türk kanının gereğini yapan atalarımız kurtuluş savaşını verirken soy problemlı şahısların dedeleri Ali Batı , Cemil Çeto, Koçgiri, Milli Aşiret isyanlarını çıkararak kürdistan hayali ile yanıp tutuşuyordu. Türk milletinin bir kısmı hala derin uykuya devam etmektedir. Biz uyanık Türklere düşen görev sessizliğı bozarak esneyenlerin suratına geçirilecek bir dost şamarı ile uyandırmak olmalıdır.

Efsane Yarbay Korkut EKEN 28 Temmuz 2004 günü aslanlar gibi yattığı Ankara-Ayaş cezaevinden; kimseye minnet etmeden, boyun eğmeden, kimsenin lütfuna mazhar olmadan; kamu vicdanında hak etmediğı bir cezayı eksiksiz tamamlayarak tahliye olacaktır.

Uyurgezerleri uyandırıp yeniden kuvva-i milliye ruhu ile istiklal-i tammı sağlamak için bundan daha güzel bir fırsat olabilir mi ?

Aziz Türk Milletini 28 Şubat 2004 günü milli uyanışa vesile olması dileklerimizle Efsane Yarbayı cezaevi çıkışında “ Kahraman Korkut” uranları ile karşılamaya çağırıyoruz.

Türk yurdunda Türk’e baş kaldıranların sonları da dedelerinden farklı olmayacak kızıl tamuda hak ettikleri yerlerini elbet alacaklardır !

ELBİRLİĞİ HAREKETİ